

(SRI L. S. VENKAJI RAO)

been fixed much earlier. So it amounts to invidious distinction.

Mr. SPEAKER.—After all, it is a matter of opinion. One may characterise it as invidious distinction. I was under the impression that the members would restrain themselves so far as the time is concerned. In the case of some members and especially on the opposite side, I had to give more time. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕ ಬೇಕಾದರೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 15-20 ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಇವೊತ್ತು ಮೂರರಿಂದ ಮೂರೂವರೆ ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಎರಾಮ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ.

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—When I requested the Chair to give me time to speak about Jatti Committee Report I was not given a chance.

Mr. SPEAKER.—You can do it now.

Sri G. N. PUTTANNA.—What can I do within twenty minutes? At least ten minutes more as a special case may be given.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—I just want to bring to your notice that some small newspaper has been distributed within the precincts of this House in the lounge on both sides—with a damaging statement on a particular member of this House and I want to place it in the hands of the Chair.

Mr. SPEAKER.—Please pass it on; I will examine it.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ (ಕೆಬ್ಬೂರು).—ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿದಿರಿ ಟೈಮ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯಾದಾಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಈಗಾಗಲೇ 15-20 ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ. ನೀವು ಬೆಂ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು, ನಾವು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇರುವುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಮಯ. ನಾವು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ತಲೆ ಬಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ಯಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? I cannot steal time. I have to arrange within the stated hours. That is the difficulty.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—Question Hoursನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಆಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ 600-800 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ

ಮುಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 15-20 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಉಳಿದಿರುವವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಸಬೇಕು? Question Hour ತೆಗೆದುಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.—ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ವನ್ನು ಎರಡು ದಿವಸ extend ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—Extend ಮಾಡಿ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು extend ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇ extend ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಡಗಿದೆ. ಈಗ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು 15-20 ನಿಮಿಷಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ ಬಾಕಿಯವರು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಇದು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ general discussion. ಆ ಕಡೆಯವರು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಡೆಯವರಿಗೆ time limit ಇಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. Vote-on account ಕೂಡ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ಟೈಮ್ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕಿದರೆ, ಭಾಷಣ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧವಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ದಯೆ ಇಟ್ಟು ಈ ಟೈಮ್ ಲಿಮಿಟ್ಟನ್ನು insist ಮಾಡಬಾರದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆಗಲೇ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎರಡು ಘಂಟೆ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪರವಾಗಿ ಲೇಡರ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ನೋಟು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

## BUDGET FOR 1958-59--GENERAL DISCUSSION.

(Debate continued.)

\*ಶ್ರೀ ಎ. ಮಹಮದ್ ಸೇಟ್ (ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ-ಉತ್ತರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು

ತಯಾರಿಸಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಒಂದು ಜಿಮ್ ಸ್ಲಿಕ್ ಫರ್‌ಪಾರೆನ್ಸ್ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇದೆ. ನಾನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಖಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಖಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ನಮಗೆ ಉಳಿತಾಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡಬಹುದು. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಭೀತಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ತಯಾರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದರು: There is lack of machinery to understand the economic conditions in the State ಎಂದು, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ನಮಗೂ ಸಹ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ದೇಶದ ನಾಯಕರುಗಳ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡೆಂಡ್ ಆಗಿ ಮೌನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಭಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. He has abdicated his function. ಈಗ ತಯಾರಿಸಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಡಿಫಿಸಿಟ್‌ನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು; ಏತಕ್ಕಿಂತ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ರಿಸೋರ್ಸ್ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಈ ಕೊರತೆ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಫಬ್ರಿಕೇಟ್ 8,243.33 ಲಕ್ಷ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಪರಕೃಷಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 43-3 ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ವರಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ 22 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ. ಈ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಇಂಡೆಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೆಕ್ರೆಡೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವರಮಾನ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಸಾಲಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯ ಆರ್ಥಿಕಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲದ ಹೊರೆಯು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಾಲದ ಹೆಗ್ಗುಲ ಬಿದ್ದಿರುವವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ತಮಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ಪಂಜವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹೈಕಮಾಂಡ್ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆ ನಾನಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬಹುದು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಮಳೆಕನೆಯ ತುಂತರಿನಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗೆ

ಹೇಗೆ ನೀರಿನ ಹಾಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಬಸ್‌ಚಾರ್ಜು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಬಂದಿದೆ ಬಸ್‌ಚಾರ್ಜು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಒಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ Bus popularity ಹೋಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಯೋಜನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೇರೆ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾರೀಮೇಲೆ ಬರತಕ್ಕ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ ಚಾರ್ಜುಮಾಡಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಫಾಯ್ದೆ ಬರುತ್ತದೆ ಈ ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಚಾರ್ಜನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಮುಟ್ಟಿ ಡೈವರಿಸಿಂಗ್ ನಾನ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಏನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೈಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅವನ ದುಡ್ಡು ಅನಿಗ ವಾಪಸು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಬಂದು ಮಿಸ್ ಆದ ಬಸ್ಸಿನ ಕಂಡಕ್ಟರು ಡೈವರ್ ಗಳಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ! ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಜನಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆಟಕಟ್ಟನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 12 ಅಂಚೆ ಬರ್ಟ್. ಅದಾದನಂತರ ಪತ್ರವು ಹಾರ ಈ ರೀತಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆಗೂ ಆಗಿ ಅವನು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಒರ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇನೇ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು? ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಸ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸೌಕರ್ಯ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಎಂ. ಪಿ. ಗಳಿಗೆ ರೈಲ್ವೇ ಪಾಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಂದಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಬಹುದು, ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ರೈಲ್ವೆ



(ಶ್ರೀ ಎ. ಮಹಮದ್ ಸೇಟ್)

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಸ್ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫೀ ಪಾಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಯಾವರೀತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಅದೇರೀತಿ ನಾವೂ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಮೋಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯವುಂಟು. ನಾವೇನೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಾಸ್ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ವಿಶಾಲ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರು ಬೆಳಗಾಂಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅದೇರೀತಿ ಬೆಳಗಾಂನವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮೈಸೂರು ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನೇ.

ಅಮೇಲೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರ. ಹಣ್ಣು ನಮೇಲೆ, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಮೇಲೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಜೊಬು ಆಡುವವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಕಡೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೆರಿಗೆ, ಕಟ್ಟಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಡೆಮೆ ತೆರಿಗೆ. ಏನು ಇದು? ನಿಮಗೆ ಇವರ ಧಯ ಇಲ್ಲ! ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಏನಿದೆ ಅದು ಮುದುಕರು, ಮಕ್ಕಳು, ಖಾಯಿಲೆ ಜನಗಳು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲೆಹಣ್ಣು, ಸೇಲಿಂಗ್ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುದುಕರು, ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಖಾಯಿಲೆಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಈ ಹಣ್ಣುಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತೀರಿ? ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಅಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ರಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೋಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹುಂಡೀ ಮೂಲಕ 6-7 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಹಣಪಡೆದು ಹೊರಗಡೆ 25-30 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವವರನ್ನೇ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹಣ ವಸೂಲುಮಾಡಿ. ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆರಿಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಿಡಿ. ಖಾಯಿಲೆಯವರು, ಮುದುಕರು, ಮಕ್ಕಳು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅವರ ಗಲಗಾಗಿ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

2-30 P.M.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರೈಲ್ವೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೈಲ್ವೆ ಲೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು.

ಈ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರ ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು port ಎಂದರೆ ಬಂದರು ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಪೋರ್ಟ್ ಇದ್ದರೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು.

ಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ತರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರವಾರ್, ಹೊನ್ನಾವರ ಅಥವಾ ಮಂಗಳೂರು ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಬಂದರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಯಾವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಲಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಾರೆ. ಆರು ಸಾವಿರ ಮತದಾರರಿಗೆ ಒಂದು ವಾರ್ಡಿನಂತೆ 40 ವಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾರ್ಡಿಗೆ ಒಬ್ಬರಂತೆ 40 ಕೌನ್ಸಿಲರ್‌ನಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿದ್ದರು. ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ 50 ವಾರ್ಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಪೌರಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡು ಪದ್ಧತಿಯ ಬದಲು ಡಿವಿಜನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳದೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದು ತಪ್ಪು. ಆ ರೀತಿ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಮೈಸೂರು ಪೌರಸಭೆಗೆ 40 ವಾರ್ಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಭಾವನೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಷಾದಕರ ಸಂಗತಿ. ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನರಿಗೆ ಸಮಾನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಟೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಗೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅಂತೂ ಅವಕಾಶ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಶೈಶಾನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಸ್ಲಿಂಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಂಥ ನ್ಯಾಯ? ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಒಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನರಿಗೆ ಸಮಾನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಜೀವಿಸುವುದೂ ಒಂದೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಒಂದೇ ಮಾತು ಭೂಮಿ ಆಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ., ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳು ಏನು ಇವೆಯೋ, ಅವುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಜನತೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಜನತೆಯ ಸೇವೆಯೇ ಜನಾರ್ದನನ ಸೇವೆ.

ಬೇರೆಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ power politics ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಜೃಂಭನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ತೊಂದರೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ, ದೇಶ ಹಿತವನ್ನು ನಾವು ತೋರಬೇಕು. ಇಷ್ಟುಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ (ಬೇಲೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುತಕ್ಕಂಥ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಟ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಜಾಗೃತ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1934ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಬಡ್ಡಿಟ್ ಪೋತಾ ಬಡ್ಡಿಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. 1934ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಮಿಲ್ ರಿಲೀಫ್ ಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಡ್ಡಿಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಆ ದಿವಸವಿದ್ದ ದಿವಾನರು ಮತ್ತು ಕೌನ್ಸಿಲರಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಪೋತಾ ಬಡ್ಡಿಟ್ ಟ್ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಚುಪರಿ ಬಡ್ಡಿಟ್ ನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಫ್ಯಾಮಿಲ್ ರಿಲೀಫ್ ಫಂಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು, ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಹಣವನ್ನೇಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು, ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆ? ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ತಿಂದು ಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ರೀತಿ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಬಹುದೇನೋ! ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನೊಡಗಿಸಿದರು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನುದಾರರವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎರಡು ಎಕರೆ, ಐದು ಎಕರೆ, ಹತ್ತು ಎಕರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಕರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಉತ್ತರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಶ್ರಮದೋಗರು ಉತ್ತರಿಸಿ ಎಂದು ವರದಿಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತೋ ಅವರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಮುಂತಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೋಡದೆ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಕೇಸುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ 150ಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇವೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಫೈಲು ಕುಳವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲದಿರುವವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ನೆಲಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಎತ್ತು, ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಡವೇ? ಈ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್, ಕಾಲೊ ನೈಜೇಷನ್ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪದಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಪೋಲುವಾಡುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನೋಡಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾಕ್ ಪೀರಿಯಡಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದ ಹಣದ ವಿನಿಯೋಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಯಿತು, ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಯಿತೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಡಿದೆ, ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ಕಾಡಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬರುವ ವರಮಾನವೆಲ್ಲಾ ನಿಬ್ಬಂದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ, 183 97 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ; ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 300 ಸಾವಿರ ಇವೆ. ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಟ್ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಈ ರೀತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಿಲ್ಲನವರು ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನಿನವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ಮರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ದೂರು ಬಂದಿದೆ. ಯಾರು ಯಾವ ರೀತಿ ಮರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ ಬೇರೆ ನಿಬ್ಬಂದಿಯಿದೆ. ಆ ನಿಬ್ಬಂದಿ ವಿಚಾರ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮರ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಅದರಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಎಂಬುದನ್ನು ರೀಸರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಮರಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕಿರುವಂತೆ ಬೆಲೆಯಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು, ಅವರು ಅವುರಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಹೀಗಾಗಿ ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗಾ ಕೊಡದೆ ಕಾಡು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಡಿನ ಪಕ್ಕದ ಜಮೀನುದಾರರಿಂದ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಡುವಳಿಯ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ಮರಗಳನ್ನು ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮರ ಈ ರೀತಿ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿರುವ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ)

ನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಗಂಧದ ಮರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಡಿದು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮರಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದರೂ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಈ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತಪ್ಪಿನದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅದನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇಲಾಖೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರ. ಹಿಂದೆ ಹೆಂಡದ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಒಂದು ಮೊದ್ದೆ ನೀತಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರು. ಎಕ್ಸೈಜ್ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರುವಷ್ಟು ಹಣ ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸರು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸರು ಒಲವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಓಡಿಬಂದು ಅವರ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆದಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿನಿಂದ ಈಗ 588.59 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದಾರೊಂದು ಅನೇಕ ವಿತರಣೆ ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ, ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದವರನ್ನಿಡದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವೆಲ್ಲೆಜಾರಣೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು, ಈ ದುರ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ಸವಾರ ಹೇಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕು. ನಾವು ಚಾಪೆಗಳಿಗೆ ತೂರಿದರೆ ಅವರು ರಂಗೋಲೆ ಕೆಳಗೆ ತೂರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ತಾವು Agricultural income-tax ಅನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಹಿಂದು ಮುಂದಿನಿಂದ ಬಿಲ್ಡನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡರಪ್ಪಾ, ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ವರ್ತನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿರುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಅಧಿಕಾರಿ, ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಆ ಮೇಲೆ pension ಕೊಡತಕ್ಕ ರೀತಿ. 35 ವರ್ಷ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೋ, ಬಿಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ಕುಂಟಿಕೊಂಡು ಕುಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಪೆಂಷನ್ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೌಕರರಿಲ್ಲವೇ? ಈ ವಿಧಾನಸೌಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಫೈಲನ್ನು work up ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸ

ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಫೈಲನ್ನು work up ಮಾಡಿದನೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡುವವರಿವಾರೆಯೇ? ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರವೂ file ಗಳು ಅಲ್ಲಲೇ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅವೊತ್ತು ಅವೊತ್ತಿನ ದಿವಸದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ದಿವಸವೂ ಎಷ್ಟು ಫೈಲುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ? ದಿವಸವೂ 100 ಫೈಲ್‌ನಂತೆ ತೀರ್ಮಾನವಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದಾಗಿದೆಯೇ, ನಮ್ಮ ದಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಜನರು ಏಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಒಂದೊಂದು ಲಾರಿ ಲೋಡ್ ನಷ್ಟು ಫೈಲುಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆ ಯಿಲ್ಲವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಉತ್ತಮ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ತಾವು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಂಥವರಿದ್ದಾರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಇದ್ದಾರೆ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. N.E.S. ಬ್ಯಾಕ್ ಬೇಕು, ನಾವೇನೋ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿದ್ದುತ್ವೇವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವರ ಮನಸ್ಸು ಇಂದು ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀರ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. N.E.S. ಬ್ಯಾಕ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಡೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು N.E.S. ಬಾಕ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅದರ ಮೆಚಿತ್ಯ ಹೇಳಿದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. Amusement ಗೆಂದು 2.5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದಲ್ಲವೂ waste! ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು, ಏನು ತಂದರು, ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಾರುಗುಪ್ಪೆ, ತರುಣರಿಗೆ ತಬಲ, ಮರಿಗುದುರೆ, ಕೇರಂ ಬೋರ್ಡ್ ಮುಂತಾದುವು ಕೈಲ್ಟಾ ಬರ್ಡ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರು, ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಅವರಿಗೊಂದು ಜೀವ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಜೀವನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ? ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಯಿಂದ ಭತ್ತ ತರುವುದಕ್ಕೆ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗೆ ಆತಿಥ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಏನು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತದೋ ನೋಡೋಣ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಊರಿನವರು ಇಷ್ಟು ಭಾಗ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಜನರು ಈಗ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಒಂದು ಮೋರಿ ಮಾಡಬೇಕು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿ ಎಂದರೂ ತಾವು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು, ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರನ್ನು

ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಬೇಲೂರಿನ N.E.S. ಬ್ಯಾಂಕು 1956 ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃಪಾಯಿತು; ಈ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಹೋಬಳಿ ವರ್ಕರನ್ನು ಇಂಥ ಊರು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನು ಹೇಳಲಾರ. ಏಕೆ ಇಂಥ ವರು? ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷ ನಮಗೇ ಈ ಕೆಲಸ, ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ, ಅವರಿಗೆ?

ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಈ ಹೊತ್ತು ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರತಕ್ಕ 458 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಈ ಸಾರಿ ಎಷ್ಟು ರಿವಿಷ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಬಹುಶಃ, ಅಷ್ಟು ಬರಬಹುದು.

ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡ ತ್ತಾ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು ಎರಡಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 588.59 ಬರುವುದಕ್ಕೆ 452.32 ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಮುದ್ದಣದ ತಪ್ಪು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಕೊಡ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಈ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

3 P.M.

\*Dr. T. PARTHASARATHY (Malle-swaram).—Mr. Speaker, taking a short review of the Budget presented before us, a tax-free surplus Budget, I certainly see that the figures are manipulated. I congratulate the Hon'ble the Finance Minister Sri Mariappa for having done such a good work. Apart from that I would like to concentrate my comments on the General Administration of the present Government and the administration of Police.

I first come to the Police administration of which I am very particular because there have been many comments about the Police administration and especially with regard to Home Ministry which has actual control over the Police. In the recent incident that happened I was unnecessarily drawn to publicity. The Police were manipulating to make it appear as an incident that never occurred. If the Hon'ble Minister had been present here it would have been very nice. Though it happened the previous night we were told that the person was molested outside the Police Station next day and if it were so the Police could have charged the people

who molested. No such action has been taken. The Police are quite capable and have the boldness to say that the incident happened during the next day because they are in the habit of making no entry and making an entry in the records as it suits them. I may actually say that the Minister has got his sympathy to word the Police. But he is a representative of the people. He should go with the public, warning the people responsible for maladministration and misconduct. But the defence is mostly on the side of the Police and the Minister also takes interest in defending them. Sometimes he is himself a Police official.

The Chair was kind enough to comment the day before yesterday that I was not interested in this affair. I want the Chair to remove that comment because it gives an impression in the public that I have been induced or asked to withdraw my interest in the particular issue.

I would like to bring to notice of the Minister that this defence of the police will lead to chaos and that the rule of law will be slackened. The prestige of the department should be maintained instead of bringing furore into the minds of the public. As a doctor, with my own eyes I found that the lady had been molested and I am surprised that the whole group in the department say that it is false. I am not going to discuss that because they have got the force of office. In fact the doctors in the Victoria Hospital have previously given statements to the effect that she had sustained injuries like contusion on the lateral malleolus contusion in diameter on the left side of the back and that she had complained of severe pain at the neck region. Is it not a reflection on those people who collaborated in falsifying the cause of death of Muniamma? History will prove who is right and who is wrong.

Coming to Prohibition policy—I am really surprised at the way prohibition is enforced throughout the State. I think they are in the hands of those who have got vested interests in seeing that Prohibition does not come into force. I think they are putting a lot of pressure in seeing that Prohibition does

(DR. T. PARTHASARATHY)

not come into force and the very peculiar attitude of the Government in producing only partial enactment in this respect, although they claim to be the very accredited disciples of Mahatma Gandhi and also accredited followers of our Constitution, is something very surprising. If they are bold enough let them bring an enactment to see that the whole State comes under Prohibition and get credit to their system of Government and to the ruling party. Otherwise I feel it is only escapism and nothing else.

With regard to road transport, there is nationalisation in one part of the country and no nationalisation in other parts, for example, of the routes run by the C.P.C. If those routes had been nationalised, Government would have had plenty of revenue. But it has not been done because they have plenty of influence. Last time also I spoke about C.P.C. Government seem to be shy to acquire C.P.C. routes because they got their applications sanctioned through the ruling party.

Coming to the food policy of Government, it is surprising that after ten years of independence we find that there is starvation in the State and recently the Chief Minister advised us that we should change our food. But what about the prices at which they are sold? Procurement policy, grow more food campaign are all very nice. Such deficiencies in food or lack of food should not be allowed of near Government should formulate a correct policy and not vary it often.

Regarding health and medical services I have very few comments to make. The Health Minister is putting a lot of efforts to bring improvement in medical services. But there is plenty of defects in the department. I think the Health Minister will go into health and medical services to see that there is proper standard and utilisation of finances allotted to them so that the man in the street may be effectively treated or profited.

The administrative machinery from top to bottom is not in consonance

with the socialistic pattern of society. What my friend Sri Puttaswamy referred to pay structure is dead true. I do not understand why the Government is still averse to cut down the pay scales of higher officers. A highly paid officer is given a free car and a free house and the dearness allowance also is proportionately higher to higher officers and lesser to lowly paid officials. In fact dearness allowance is not necessary for highly paid officers but they are benefited by the enactment. That is a blind policy.

The method in which files are dealt with are creating a sort of confusion both to the Ministers and the Secretariat officers. The labelling of the files has changed and new words such as 'urgent' and 'very urgent' have been coined. The files are so many in number that I do not think a particular official can manage them. In fact, a Research Department should be established in Vidhaya Soudha to discover such of the files which have been lost, and those which are traced should be kept in the Archives.

Regarding pay scales, I am particularly sympathetic towards my profession. The doctors in particular are treated very badly by the Government. Their pay scales are comparable to those of the Conductors and Drivers. I see no reason why the Government should be very much averse to increasing the standard of living of a doctor. If they can earn money over and above their salary by doing private practice and live comfortably, that is all right, but they have little opportunities of private practice unless one happens to be a topmost man in the profession and is having a normal standard of living. Compare their lot with the servants in Revenue and other Departments. The pay scales granted to full-fledged graduates are something akin to those granted to Police Sub-Inspector or a Revenue Head Clerk, though the doctors are much respected in society and the Ministers and others want their help in an emergency. Such being the importance of a doctor, the Government should put them on a better footing so that this intellect and utility may increase.



Lastly, I want to touch upon the industrial policy of the Government. I am surprised to see lay men being posted to manage the industries of our State. Surprisingly, one person becomes suddenly the Manager of a factory or the Chairman of another factory or the Director of Public Instruction becomes the Chairman of a sugar factory. I do not know how they implement the industrial policy or how they promote the progress of a particular institution. If I am posted as the Chairman of H. M.T., I will be a failure. I do not know whether they have wonderful commonsense or how they become specialists overnight. In other countries the specialists are put in charge of industries in order to bring about definite progress in them. In our country, the persons at the helm of affairs think that if a person becomes a civilian, he has an aptitude for anything. In fact, he can become a Civil Surgeon. So far, they have not posted an I.A.S. officer as Civil Surgeon, but they will do it in future. In some of the factories there is favouritism and unskilled people are recruited. The Porcelain Factory is working at a terrible loss and there recruitment is made every day with the result that technical skill is going down. The Government should find out where economy should be practised and how the efficiency of the industries should be increased. I request the Government not to post non-technical persons but specially trained people to our State-owned industries. Even the Chairman of an industry should be a person who has got knowledge about it and should at least have the aptitude for running it. With these remarks, I thank you, Sir, for having given me permission to speak.

ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಉಳ್ಳಾಳ (ಕಾರ್ಕಳ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ, ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಂತಿರುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಸಹಾಯ, ವಿಶ್ವದ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸರ್ಕಾರವೂ ಹರಿ ಜನರ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ ಜನಾಂಗದ ಏಳಿಗೆ

ಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಅರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, 1958ನೆಯ ಮತ್ತು 1959ನೆಯ ವರ್ಷದ ಸಾಲಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಏಳಿಗೆಗೆ 32.08 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡಲಾಗಿದೆ. ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಬಹಳ ಹರ್ಷದಾಯಕ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನಾನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕಳೆದ 1958ನೆಯ ಇಸವಿ ಫೆಬ್ರವರಿ 24ನೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ನಂಯು ಕ್ರಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿರುವರು. ಈಗ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನರ ಅರ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹಕ್ಕು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರಾದ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೆ; ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿ, ಈ ಜನರ ಅರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದರಿಂದ, ಈಗ ಲಾಡರೂ ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಈ ಭೂಮಿ ವಿತರಣೆ ಯೋಜನೆ ಕೈಮವನ್ನು ನಾವು ಅತ್ಯಂತಗೌರವದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿ ವಿತರಣೆಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಗೌರವದ ಮಾತು. ಇದುವರೆಗೆ ರಾ್ಯಂಡೇಲೆಸ್ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಸುಲಭ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಥಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೂ, ಈ ಭೂಮಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ವಿತರಣೆಯಾಗದಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ವಿತರಣೆ ಕಾನೂನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣವಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಯಾಯಿತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು point of order. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಮಾರನೆಯ ದಿವಸದ Government orderನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನ ಹರಿಜನರಿಗಲ್ಲ, political sufferersಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು.

Mr. SPEAKER.—It is not a point of order.

ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಉಳ್ಳಾಳ್ — ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓದ ಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಅಕ್ಷೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಈದಿವಸ ಸರ್ಕಾರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಯಾವ ಕ್ರಮ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯಾವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹಂಚಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ರ್ಯಾಂಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಪಾಲಿಸಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹರಿಜನರ ಅರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೇ ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನಾಂಗದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಷಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ಕಾಲೋನೈಸೇಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ವಣ ಹಿಂದೂಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾ ಯಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸ್ಕೀಮಿನ ಮೂಲಕ ಸುಧಾರಣೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಮತಾಪಾದ ಸಮಾಜ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಬರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಮಾನ್ಯಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಮನೆಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾದರೀ ಕಾಲೋನಿ ಮತ್ತು ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಳೆದ ವರ್ಷ 350 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ 350 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ 350 ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು 650 ರೂಪಾಯಿಗಾದರೂ ಏರಿಸಿ 650 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾರು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ರಾಂಗ್ ಟ್ರಾಕ್ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟ್ ಫ್ರೀ ಲೋನ್

ಪ್ರಕಾರ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ. ಮದರಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಕಾಮರಾಜನಾಡಾರರೂ ಕೂಡ ಇಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಅರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ತರಹದ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾನ್ ಜನರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಿಮಿಷಗರ್ವದವರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಏಳಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವ್ಯಯಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇದು ಒಂದೇ ದಾರಿ, ಹರಿಜನರು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಅವರು ಇತರ ಮಟ್ಟದ ಜನರೊಡನೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ತರಹದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ದೊರೆಯದೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ರಿಲೀಫ್ ಫಂಡ್ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿಧಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅದಷ್ಟೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೆಲವು ನೂಡನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಇತರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳಿಗಿಂತ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರೂ ಕೂಡ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮಟ್ಟ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲು ಅವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಆತುರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರ್ರಾತರಗತಿಗಳಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ವಿವಿಧ ತರಹದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ತುಂಬ ಸುಲಭವಾಗುವುದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಇದೇರಿತೆ ಭಾರತೀಯ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ತರಹದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಯಾವ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ attach ಆಗಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ರೀ ನ್ಯೂಲು ತೆಗೆ ಯುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕೆಲವು ನನ್ನ ರೀ ನ್ಯೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ, ಪೇಟೆಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕರಿ ಮಕ್ಕಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗಲಭೆ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿ ದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

3-30 P.M.

ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಮನೋಭಾವನೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಸುಸಂಘಟಿತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಕೆಟ್ಟ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಮಾಂಡ್ ಹೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉಪವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕರು ಆಗುವ ಜಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರ ಇಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಕೆಲವುಕಡೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ದೂರವಿಡುವ ಇಂಥ ಮಹಿಳೆಯರ ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಇಂಥ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ರ್ಕಾಗಲಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ತರಪೇತಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಸಹಾಯಮಾಡಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು rescue centre ತೆರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನೇಕ ತರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಾಲಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಸುಂಭವಾಗಿ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಸಲು ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಲ, ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಸಾಲ, ತಕಾವಿ ಸಾಲ ಬಹಳ ಸುಂಭವಾಗಿ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಜನರು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದವರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ rural dispensary ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಔಷಧ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಒಂದು ವೈವಿಧ್ಯಮಾಡಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲುಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾನುಕೂಲಗಳು ಅವರಿಗೆ ಇವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಹರಿಜನರ ಜೀವನ ಮುಟ್ಟು ಮೇಲಿಕ್ಕಿರಿವುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. Community project, N.E.S. scheme ಮುಂತಾದವುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರು ಅನೇಕ ಕಸಬು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಸೇವಕರ ವೇತನ ಮುಟ್ಟುಮುಟ್ಟು ಏರಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ equation of post ಸರಿಯಾಗಿಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಹರಿಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸುವಂತಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹರಿಜನರಾದವರನ್ನೇ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರನ್ನಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾರ್ಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

\*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1958ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಯಾಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಧೈಯಧೋರಣೆಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸತಕ್ಕಂಥದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಯಾಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಈಗಿನ ವರಮಾನ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು, ಏನು ಅವರು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು, ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷದ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ 50,96,65,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಆದಾಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇನೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

|                        | Rs.          | Per cent |
|------------------------|--------------|----------|
| General Administration | 2,17,02,000  | 5        |
| Police                 | 3,10,15,000  | 6        |
| Education              | 10,78,46,200 | 20       |
| Medical                | 2,70,61,600  | 5        |
| Rural Development      | 1,46,90,000  | 3        |

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇ ರಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಪರ್ವಂತೇಜ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ರಶಿಯಾದೇ ಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಶೇಕಡ 71ರಷ್ಟನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯಬೇಕು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸ ಬೇಕು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ದುಡ್ಡು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈ ಬಡ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿದು ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಜೀವನಮಟ್ಟ ಕುದುರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಆಹಾರದ ಕೊ ರತೆಯನ್ನು ನಿಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ದರು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ನಿಗಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬದಲು ಕನಿಷ್ಠವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಜನಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಕಳೆದಿದ್ದು ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ. 1937-38ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ವಿತ್ತು. ಅದು 1947ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿತು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನಾರ್ಮಲ್ ಇಕನಾಮಿ ಎಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬರುವ ನಿವ್ವಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ 46ಕೋಟಿ 62 ಲಕ್ಷ 99ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಡ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಕುದುರಿತು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ವನ್ನು ಏಕೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಈಗಿನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ 143.13ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು 1956-57ರಲ್ಲಿ 12ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು, 1957-58ರಲ್ಲಿ 28ಕೋಟಿ 68 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು A ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಒಂಬತ್ತುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು B ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ 108-109 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 13ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಫಂಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಾವು ಬಡ್ತಿ ಟ್ಲೆನಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ 300 ಲಕ್ಷ, ಬಡ್ತಿ 510ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನಲು ಮತ್ತು ಬಡ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದೇಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಮಾರು 108-109ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಮಾಡಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟಿರುವವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಡವೇ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನರ ಜೀವನ ಕುದುರಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪದವಾದರೂ ಬೇಡವೆ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಮೊದಲು ಅವ ಕಾಶವಿತ್ತು ಈಗಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡವೆ? ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗವಿತ್ತು, ಈಗಷ್ಟು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ಪ್ರಿಕ್ ಸಿಪರ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವಾದರೂ ಬೇಡವೆ? ಏನೋ ಒಂದು ಅಂಕಿಅಂಶಕೊಟ್ಟು ಆದರೆ ಮೂಲಕ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧನೆಮಾಡ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕುತೂ ಹಲವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಿದ್ವತ್ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಡ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಂಕಿ ನೋಡಿದರೂ ಬರೇ ಪ್ರೊವೀಷನರ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ಅಥವಾ ಆಡ್ ಹಾಕ್ ಫಿಗರ್ಸ್. ಇದನ್ನು ನಂಬಬೇಡಿರಿ, ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಮೊನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಓಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಎಂದು ಸಭೆ ಮುಂದಿಡುವಾಗ ನನ ಗೊಂದು ಭಾವನೆ ಬಂತು. ಹೊರತೇತದಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಲನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತಯಾರಿಸಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಸರಿಪಡಿಸ ಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವಕ್ಕನುಸಾರ ವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಭೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರ ಬೇಕು, ಖರ್ಚಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ನಡೆಸುವವರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಿನಾಸರಾಗಿಟ್ಟಿ ರುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆ ತತ್ವ. ಇದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಗೆ, ನಮಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಒಬ್ಬ ಅಡಿಟ್ ಜನ ರಲ್ ಮತ್ತು ಅಡಿಟ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಇರುವುದು, ಈ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡದಿರುವ ಬೇರೆಯವರನ್ನೇ ಆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು. ಓಟ್ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಎಂದು ತರುವಾಗ ಈ ತತ್ವ ಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡುತ್ತಾ ರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ 15ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ಕೊನೆಗೆ ಬಡ್ತಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವಾಂಶದ ಬಡ್ತಿ ಅವರು ಇಡಬೇಕಾದದ್ದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 31ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ ಯಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಆಗಸ್ಟ್‌ಗೆ ಏಕೆ ತರುವುದೆಂದರೆ ಯಾವ ಅಂಕಿಯಾದರೂ ಕೊನೆಯಾಗಿ ಬರಬೇಕು, ಮುಗಾಮಿ ಯಾಗಿ ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ 15ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅಂಕಿ ತರಿಸಿ ಬಡ್ತಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವಾಗ



ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆಯ ವರೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ತರಿಸಿ ಇದುತ್ತಾರೆಂದು ಇದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಮಾರ್ಚಿಗೆ ಮೊದಲೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪುಸ್ತಕ ಬಂತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿಗಾ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸುವವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪೈಪಿಷನರ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ಆಫ್ ಹಾಕ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈ ಮಹಾಭಾರತ ಒಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು 31ನೆಯ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕ Revised budget figures ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾಗಿ ರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ವಾಸ್ತವಾಂಶಕ್ಕೆ ಬೆರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಡು ತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಒಂದು ಅಂಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಕನುಪದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಕಟುವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ತಾವು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ, 1.17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು 1957-58 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಒಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಹೀಗಾದರೆ, 1958-59ರಲ್ಲಿ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈಗ ತಾವು (A) Principal Heads ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಂದರೆ ಯೂನಿಯನ್ ಎಕ್ಸೈಸ್ ಡ್ಯೂಟಿಗಳು, ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟಾಕ್ಸ್, Tax on Railway fares ವಗೈರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸುಮಾರು ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ 352 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯ Heads ಗಳಾಗಿವೆ. ಯೂನಿಯನ್ ಎಕ್ಸೈಸ್ ಮತ್ತು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕವುಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ವಾಸ್ತವಾಂಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆರೆಕೊಡಬೇಕನ್ನು ವದಾದರೆ, ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ 52 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಆಮೇರೆ (F) Administration ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. Medical ಬಾಬಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ 21,04,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಈ ವರ್ಷ 22,63,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲೀಗ್ 1,72,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಡಮೆ ಬರುವಾಗ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 62.62 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಬ್ಬರದ ಆದಾಯ ತೋರಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಇದೇ ರೀತಿ General miscellaneous ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 64 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ತಾವು ಮುಂದೆ ಐದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಎತ್ತಬೇಕೆಂದಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕೋಟಿ 28 ಲಕ್ಷದ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಆರುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರಾಂಟು ಮತ್ತು ಐದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭರವಸೆಯಿತ್ತಿರುವ ಸಾಲ ಇವುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಟ್ಟು 19 ಕೋಟಿ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು normal income ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ತಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಸರ್‌ಸ್ಟನ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಂಟು ಸಾಲ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ . . . . .

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ತಾವೂ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪೈಸಿಡೆಂಟರಾಗಿದ್ದೆವು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ, ಗ್ರಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಜಮೆಯಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಥವಾ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರೋ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನೀವು ಜಮೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಿದ್ದರೂ normal ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಎತ್ತಬೇಕಾದರೆ ಎಂಥೆಂಥ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ 'ನಮ್ಮ 3% ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಕಷ್ಟ ಬಂತು, ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲವೆತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವೆತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದೆವು' ಎಂದು. ನಾವು stable ಆಗಿದ್ದೇವೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಾವು ಇದರಿಂದ ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತೀರಾ? ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲವನ್ನು ಎತ್ತುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಗೆ ಒಂದು limit ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ limit ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ನೂಟನಿಯನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

4 P.M.

ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 29ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ, ಏಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ತರಲಿಲ್ಲ! Consolidated fund ಎಂದರೆ, ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲತರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಆತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. Consolidated fund ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ



(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನೂ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು; ಬೇರೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತುಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ಸಾಲದು, ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಹೇಳಿರುವ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಏಕೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

“We cannot over-emphasise the paramount importance of the States balancing their revenue budgets. We have framed our scheme of devolution so as to enable them to do so. With a massive development plan under implementation, there is a grave risk of the budgetary deficits of the States endangering the country's economy by adding to the inflationary potential.”

ಇನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಂಚುವುದು ಅಥವಾ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ರೂಪಾಯಿನ ಬೆಲೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಾಣ್ಯದ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆಯೋ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರ ಸಂಕಟಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಾಗ, ಪ್ರಾಣಿ ಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಚಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಅಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಏಕೆ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು 9 ನೆಯ ಫುಜದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1957-58ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ within the revenue account ನಲ್ಲಿ 808.35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬರ್ಚುಮಾಡಿರುವುದು 692.61 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ; 115.74 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ Capital Outlay ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ 459.75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Loans and advances ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 110 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹಾಳಾಯಿತು! ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಉಳಿತಾಯವಾದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ

ಆಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು deficit budget ಎಂದು ಹೇಳೋಣವೋ ಅಥವಾ surplus budget ಎಂದು ಹೇಳೋಣವೋ! ನಾವು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯೋಜನೆಯ ಬರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವಾದುದರಿಂದ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡೆವು. ಎರಡನೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಇರುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ performance ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷವೂ ಸಹ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇಮುಂದುವರಿದ ದೇಶವಾದ ರಷ್ಯ ದೇಶದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದ ಅವಧಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬರ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವರು ಮಾಡಿದರು, ನಾವೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮದು ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶ. ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಇತರ ದೇಶಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವೂ ಏರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ 1927-28 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 1932ರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದೊಳಗಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು 1933ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 1937ಕ್ಕೆ ಮುಗಿಸುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಆ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಸಿದರು. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಹ ಅದೇರೀತಿ ಅವರು 1938ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ 1942ಕ್ಕೆ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 1942ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಂಗೆ ಬೀಳುವ ಸಂಭವವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ, ಕೊಟ್ಟರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವರು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. Local Development works 1951-52, 1952-53, 1953-54 ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ, ನಾನು Plan periods ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಆಯಾ ಅವಧಿ ಯೊಳಗಾಗಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, inflate ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾವು 1959 ನೆಯ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚಿ 31ನೆಯ ತಾರೀಖು ನೊಳಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ತಾವು ಕೇಳಿರುವಷ್ಟರ

ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ತಮಗೆ ಏನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏತರಣಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ನಿಷೇಧವಲ್ಲ ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪಕ್ಷತೆ ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಶೈಲರಾಯನವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಬೇಕು. ನಿಜ ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಕವಚವನ್ನು ತೊಡುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ತನವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಮಿತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಫುಟ್ಸಾಮಿಯವರು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ನೊಂದು ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವರೇ ಇಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ನಿಷ್ಠೆ ಇದೆಯೇ, ಆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನು ನಾನು ಕೆಲವಾರು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತಹಂಥ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಜನರ ಅಧಿನಿಷ್ಠೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬರ್ಚು ವರಮಾನಕ್ಕೆ proportionate ಆಗಿ ಇರಬೇಕು. ಬರ್ಚು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಡವಿದೆ. ಕೊನೆ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಚು ಹಾಕುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ತಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಉಳಿ ತಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಸಹ, ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇವೊತ್ತಿನ ವಿವರವಲ್ಲ ವರ್ಷದ ವರ್ಷದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ರೆಡ್ ಟೀಪಿಂಗ್ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತಾವು ಜಾಗೃತ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಕೆಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ ಎಂದರೆ ಜಾಗೃತ, ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಒಡಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು. ನಾನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. 1957ನೆಯ ಇಸವಿ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಒಂದು ಪತ್ರಕ್ಕೂ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಪಟ್ಟಿಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಪಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಕ್ಷೇಪ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಬಹು ಉಗ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಾದ ಫಿಗರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾವೆಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರ ಅರ್ಥ ಭಾಗ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಅದನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿಗೆೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ, ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಒದಗಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳಿದ್ದಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಲಕರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಿದರೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 26,000 ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರ ನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಇವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ತಾವೇ ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ. 1,482 ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿಯಿಂದ ರಸ್ತೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಸೆಟ್‌ಗಳು 411, ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 300, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 220. ಇಷ್ಟೇನೇ? ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿಯನ್ನು ಬಯಲುಸೀಮೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತೀರೆ? ಅಮೇಲೆ 1957ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮನವಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ? ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವ ಸ್ಥಳವು ಪ್ರಕಾರ 250 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು, entire failure ಆಗಿದೆ. 250 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತೀರಾ? ಇದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ 750, ರೂಪಾಯಿ 1,000 ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು. ಸಾಲಕೊಡುವವರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. 250 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಬಾವಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಬಾವಿಗೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ 3,000 ಎಕರೆಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ 4-5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆದು ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ ಇಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಬಾಗಾಯ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಆಯಾಯಾ ಹೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವಾಗ ಬಾಕಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಪೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಷ್ಟು ಲೋಪದೋಷ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ. ಆದಳೆತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಗುತ್ತವೆ. ದಕ್ಷತೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗಿ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆದಳಿತ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಉಂಟಾಗು ಗುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿಮಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಹೋದರೆ ತಾವು ಬಹಳ ದಿವಸ ಆದಳಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ, ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅತ್ಯಪ್ರಿಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವಿ. ವೀರೇಗೌಡ (ಮಳವಳ್ಳಿ).— ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಉಳಿತಾಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಕಷ್ಟ ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇಯಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚುವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹುಶಃ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಎಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ 337 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಸಂಶಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 80 ಭಾಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಬೇಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ದುಡ್ಡು ಒಂದು ಕೋಟಿರೂಪಾಯಿ ಇರಬಹುದು. ಈ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ್ನು ಬೇಸಾಯಗಾರರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರ್ಚುವುದಾದಾದರೆ ಬೇಸಾಯ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇಸಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾಯಿರುವಾಗ ಯಾವುದು ಬರ್ಚಮುಖ್ಯ ವಾದದ್ದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಸಮರ್ಪಕ ವಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೇವಲ 130 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. 2 ಕೋಟಿ ಜನ ಇರತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ 130 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆಯಾಗು

ತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೂ ನಾನಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದಳಿತಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಷ್ಟುದುಡ್ಡು ಬರ್ಚಾದರೂ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಏನಾದರೂ ಚುರುಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಎಂದರೆ ನೌಕರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಆಗುತ್ತಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಚುರುಕು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬರ್ಚನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿಯೇ ಬರ್ಚಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಕೂಡ ಆಗದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ವರಿಯಪ್ಪ.—ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು for the first time in the factory, ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಿಯಂನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವಿ. ವೀರೇಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು, ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮೀತ್ರರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವೂಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಚುರುಕಿನಿಂದ ಆಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂದು ನನಗೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದೆ ಪೋಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದಫೇದಾರ 2-3 ಜನ ಕಾನಪ್ಲೆಬರ್‌ಗಳು ಇದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಈಗ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ರಮ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ನವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆದಳಿತ ಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಬಿತ್ತನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಫಸಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹದಮಾಡದೆ ಎಂತಹ ಉತ್ತಮವಾದ ಬಿತ್ತನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಕೈಯಿಂದ ಆದಳಿತ ತಪ್ಪಿ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ 2 ಕೋಟಿ ಜನರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನ ವಾಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ರೀತಿ ನೀತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದರೂ, ಯಾವ ಯೋಜನೆ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು

ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ಎನ್ನುವವರೆಗೆ ಭೂಮಿ, ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹದಮಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತನೆಹಾಕಿ, ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಒಂದು ಆದಾಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ನಿಜ, ಯೋಜನೆಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಗಲ ಕೆಂಪು, ಹಸರು, ಹಳದಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತರಹ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಮ್ಯಾಷನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಮ್ಯಾಷು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಡೈರಿಫಾರಂ ಇರುವ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಸರು, ಕೋಳಿಫಾರಂ ಇರುವ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು, ಈರಿತಿ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಏನೇನಿದೆ ಎಂಬುದು ನೆರಾ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮ್ಯಾಷು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ನಾಗರಿಕ ರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

4-30 P.M.

ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಕಾತೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ನಕಾತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಜನಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ನಕಾತೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಭಾವವಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಜಾತೀಯತೆಯ ಭಾವನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದೇತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯ ಅಭಾವವಿದೆ, ದಕ್ಷತೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠೆ ಹತೆಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಗಳು ಜಾಸ್ತಿ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಡದೆ ಘೆಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸೀಸೀ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ದಕ್ಷ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಹತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಸೀಸೀ ಮಾಡುವಂಥಾ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.-ಸೀಸೀ ಎಂದರೆ ಏನು, ಸ್ವಾಮಿ ! ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವಿ. ವೀರೇಗೌಡ.-ಸೀಸೀ ಎಂದರೆ, ಕಂಡತತ್ಕ್ಷಣ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು. ಆಗಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಎನ್ನೋದು, ಹೆದರಿಕೊಂಡಹಾಗೆ ನಟನೆ ಮಾಡುವುದು, ಅಪಚಾರವಾದರೂ, ನೋಡಿದರೆ ನಡುಗುವಹಾಗೆ ನಟನೆ ಮಾಡುವುದು, ಇದಕ್ಕೆ ಸೀಸೀ ಎಂದರ್ಥ.

ಅದರಿಂದ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ದಕ್ಷತೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠೆಹತೆಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದಕ್ಷತೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು

ಕೆಲಸಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವನೀತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಂದು ನಾವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಆಡಳಿತ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಇಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೈಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಜನತೆ ಒಳಹಾಕಿ ಅರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಾರೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರು ಕೆಲವೇ ಜನರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ವೈವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಯಾಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸೇವಿಕತರು. ಸಂಕಟದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಒದಗಿದಾಗ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ರೋಷ ಮಾಡಿದಾಗ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ, ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಜಾತೀಯತೆಯು ಇದ್ದುದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೀತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಬರುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನಾಕರರಿಗೆ ಯೋಜನೆಯ ಧೈಯ ಉದ್ದೇಶಗಳೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ದುಡ್ಡಾದರೂ ಉಳಿಯುವುದು. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಚಿವರೂ ಹಾಜರಿದ್ದು ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಅನೇಕ B.D.O. ಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದು ಅಕ್ಷರಬಿಟ್ಟು 'ಬೀಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಜೀಪ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಿರುಗಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ! ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರದ ಟ್ರೇನಿಂಗೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಫೀಲ್ಡ್ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ! ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಹಣವನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ದೇಶವನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು



(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವಿ. ವೀರೇಗೌಡ)

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು ಕೇಳಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ, ಸುಳ್ಳು, ಏನೋ ಒಂದು ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ನುಮ್ಮಸಿರುವುದಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಯಕತ್ವ ತರದೋರುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾಗಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕಿಟ್ಟದೆ, ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧೀಜಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ತತ್ವವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾವು ತಲೆತಗ್ಗಿ ಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಔಪಧಿಗಾಗಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ಹಣ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆಯೆ ಅಥವಾ ಔಪಧಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಔಪಧಿಯಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಶ್ರಯದಿಂದಲೋ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೋ ಔಪಧಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಲ್ತ್ ಆಫೀಸರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು M.O.H. ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆದರೆ ಜನರಿಗೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಅದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗದಹಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವಂತೆ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಜಾಡ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೋಷ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಸ್ವಾಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಜವಾನರು, ಪೊಲೀಸರು ಇಲಾಖೆಯ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಬಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಯಾವನಾದರೂ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಬರಬಹುದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಆ ಸಮಾಚಾರ ಸರ್ಕ್ಯುಲೇಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಅಮಲ್ದಾರಿಗೆ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆದರೆ ಅದು ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸರ್ಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡುವುದು ಪ್ರಚಾರವಾಗಿ

ಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಬಲಿಹಾಕಿ; ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನೌಕರರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಭಾರಿ ಕೆಲಸ. ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. 150ರಿಂದ 200 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ಜಮೀನುಳ್ಳ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು 2,511 ಜನರಿದ್ದಾರೆ. 100ರಿಂದ 150 ಎಕರೆಗಳವರೆಗಿರುವ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು 8,358 ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನನ್ನು ನಮವಾಗಿ ಹಂಚಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ. ಜನರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ಮನೋಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಘುವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕನಿಷ್ಠಾವಧಿ, 5,400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಮಾವಧಿ ಎಂದು ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಪರಿಮಿತಿ ಹಾಕುವುದು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷಣವೇ? ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸ್ವಂತ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, 500 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಥಾನ್ಸ್ ಕೊಡಿ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವ ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಲಪಂತವಾಗಿ ಕನಿಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಅವರು ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿ. ಆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಮೇಲೆ ನೂರು ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಜಮೀನಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿ. ಹೀಗೆ step by step ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗಲಾಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ. 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎರಡು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ 1,200 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆ? ಈ ವರ್ಷ ಕಬ್ಬುಹಾಕಿ ಮೂರು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 30 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಖುಷಿ ಜಮೀನಾದರೆ ನೂರು ಎಕರೆ ಸಾಗು ಮಾಡಿದರೂ 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತೊಂದರೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನುಗುಣವಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ವರದಿಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಭವವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅನುಭವವಿರುವವರೇ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವುದು. ಆದರೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ತರುವುದು ಬೇಡ, ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ.

ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ಉಳಿತಾಯದ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾರಿಯೂ ಕೂಡ ಖೋತ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ 14 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 5 ನಾವರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಳಿ



ತಾಯಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಶಕ್ತಿ ಕೊಡಬೇಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಾರಿಯಾದರೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು, ತರದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಬಹಳ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಇಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್ (ಬಿಜಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ತಾಸಿನಲ್ಲೇ . . .

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ಒಂದು ಘಂಟೆ ಎಂದು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್. —ಒಂದು ಘಂಟೆಯಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಏಷ್ಟು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—15 ನಿಮಿಷ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ. ತಾವು 15ರಿಂದ 23 ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವ ಮುನ್ನ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ 20 ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ನಾನು ಬೇರೆಯಾರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಇತರ ಎಂ. ಎಂ. ಎ. ಗಳಿಗೂ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ವಾದ ಸರಣಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು disturb ಮಾಡದಿರಬೇಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದು ನಮ್ಮದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜ್ಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಯುತರೂ, ಯೋಗ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದ ಸರದಾರ್ ವಲ್ಲಭಭಾಯ್ ಪಟೇಲರು ಅಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಆದಿದ ಮಾತುಗಳು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ತಾನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ನಾನೇಕೆ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಾತನಾಡುವ ಪೂರ್ವದಿನ 11 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಅಮೇಲೆ ಎರಡಾಯಿತು, ಮೂರಾಯಿತು. ನಾಲ್ಕನೆಯವರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಟೀಕೆಗಳು ಯೋಗ್ಯವಾದವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಆಶಯ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರದಿರುವುದು, ಅದರಲ್ಲೂ ಕೃಷಿಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಪ್ರವಾಸ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಾಲವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಾನು ಕೆಲಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದರೂ ಆರೋಪಮಾಡಿದರೂ, ನನಗೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳ

ಬಗ್ಗೆಯೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದು ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಟುವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದಂಥವುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸ ಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶ್ರಮವಹಿಸಿ, ಮೆದುಳಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ತಾವು ಖಾಯಿಲೆ ಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಾವೇ ಅದನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, 15-20 ನಿಮಿಷಗಳೊಮ್ಮೆ ನೀರನ್ನು ಕೂಡ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಒಂದು ತಾಸಿನವರೆಗೂ ಓದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಹೆಚ್ಚಲೆಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ 101 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವೂ ಅವರು ಬದುಕಲೆಂದು ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ, ಈಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೋದವರು ಪದಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆನ್ನಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೋದವರ್ಷ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಜೂರಾದ ಹಣವನ್ನು ಬಳಸಲು ಆಯಾ ಶಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಫೈವರಿ, ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಆಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಲೋಕೋಪಯೋಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ (ಮರಾಮತ್ತು, ಶಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ) ಕಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಜಾಣತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರದ ಜ್ಞಾನವೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರಾಟದ ಕರದ ಆದಾಯವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಅವರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೂ ಈಗಲಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಸಂತೋಷ.

ನೀರಾವರಿಯ ರಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಮೋಟಾರ್ ಸಾರಿಗೆಗಳ ಲೆಕ್ಕ ತೋರಿಸುವಾಗ ಜಮಾದ ಕೆಲವು ನಲ್ಲಿಯೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ಕಳೆದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಅಡಮ ಅಂಗಡಿಯ ಗುಮಾಸ್ತನೂ ಸಹ ಬರೆಯಲಾರೆ. ಅವನು ಜಮಾದ ಕೆಲವನ್ನು ಜಮಾದ ಕಡೆಗೆ, ವೆಚ್ಚದ ಕೆಲವನ್ನು ವೆಚ್ಚದ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗುಮಾಸ್ತನಿಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಲೆಕ್ಕದ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್)

ಹೋದವರ್ಷ ನಾನು ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಂದ್ರಗಳ ವಿಷಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದ್ದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಟೀಕೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಲು ಈ ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಂದ್ರಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಟ್ಟಡ ರಚನೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಂದ್ರಗಳ ವಿವಿಧ ವ್ಯವಹಾರವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರ ಭ್ರಮೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವೆಡೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಮುಂದುವರಿದ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಯವರ ನಡುವೆ ಜಗಳ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೋದಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಜಾತಿಯ ಬೇಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆಂದಿಗೂ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಜಾಪುರ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾರಾರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು, ಏನು ಮಾತನಾಡಿದರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರವಾಸ ಕೈಕೊಂಡು ಜಾತಿಯ ಬೇಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಶೋಭಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡರೆ ಬೇರೆ, ಲಂಗಾಯತರೇ ಬೇರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಭೇದಭಾವವನ್ನುಂಟುಮಾಡ ವಂತೆ ಅವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I refute every word of it. In fact, the leader of every community was present at the conference. It was convened in the interest of backward classes. No question of any communalistic distinction came up in that Conference.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಸಹಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ನಾನಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ಒಂದು ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ವಾತಾವರಣ ಒಮ್ಮೆ ಕಲುಷಿತವಾಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಜಾತಿಯ ಬೇಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಅಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯ ಧನ ಮಂಜೂರಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಎರಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ದಿಂದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ಲಾಕು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇವಲ ತಮ್ಮಿಂದ ಇದಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾಡಿನ ವರ್ತಕರು ಮಾರಾಟದ ತೆರಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಕುಂದುಕೊರತೆ

ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕವಲ್ಲ. ಆ ಮಾತುಗಳು ಅಷ್ಟು ಕಠೋರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಘನತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾದೆಯಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಗೇ ಕಷ್ಟ ಹೆಸರು ತಂದಿದೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಉಚ್ಚ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಿಸಿದರು. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಅಲ್ಲವು ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯವರು ನೌಕರರಲ್ಲರೂ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೃಪಾ ಭತ್ಯೆದಲ್ಲರವರೆಂಬ ವದಂತಿಯಿದೆ.

ಹೋದ ವರ್ಷ ನೀರಾವರಿಯ ರಚನೆಗಾಗಿ 97 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ 89 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಹೋದವರ್ಷ ನಾನು ಈ ಹಾನಿ ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಾಯ ನೂಟಿಸಿದ್ದೆ. ನೀರು ಬಳಸುವ ಜನರಿಂದ ಈ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರವು ಹಾಗೆಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದುದಾಗಿದೆ.

ನೋಂದಣಿ ಶಾಖೆಯ ಆದಾಯ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಶಾಖೆಯ ವೆಚ್ಚ 13 ಲಕ್ಷ ಇದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲಂಚದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳತೀರದು. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆಯಿದೆ, ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಸಬ್‌ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರನಾಗಿ ದುಡಿಯಲು ಸರ್ಕಾರ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾವಿರ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲಂಚದಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮರೆಯಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೋದವರ್ಷ ಲಿಂಗನೂರಿನ ಗೃಹಸಂಚೋದನೆಗೆ ಸಗಣೆ ತಿಸ್ಸಿ ಸಿದ್ಧವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಯಚೂರಿನ ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಯವರು ಚೌಕಾಶಮಾಡಿ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಆರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸಬ್‌ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೊಡಗಿನವನೆಂದು, ಕೊಡಗಿನವರಾದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತಣ್ಣಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರ್ ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಯವರು ಮಾಡಿದ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂಜದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಯಲಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ (ಗೃಹ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ enquiry ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಆರೋಪ baseless ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಂತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಿ. ಬರೀ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರ enquiry ಮೇಲೆ ತಾವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದಾದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಕಟ್ಟಲೂ ಕೂಡ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಹೋಗುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

5 P.M.

ಆ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಲಿಂಗನುಗೂರು ನನಗೆ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಗಣೆ ತಿನ್ನಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯ ನನಗೇನೂ ಸಂಬಂಧೀಕ ನಲ್ಲ.

ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾವು ಬೇಗವಿರುವ ರೆಂಬ ಮೋಹದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಪ್ರದೇಶದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜನರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ನ ಒಂದು ಬೆಂಚನ್ನು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಬೇಗವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಕಾರರು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ರೆವೆನ್ಯೂ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ರೀತಿಯಾದುದಕ್ಕೆ ವಕೀಲರಿಗೂ ಬೇಸರ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೂ ಬೇಸರವಾಗಿ ಎರಡೂ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತವನು ಕಾದಿನ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೆಲ್ಫ್‌ಟ್ಯಾಕ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತವರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ನೋಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುದಾರರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನೀತಿಯ ರೋಪವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಧನ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರು ಹಾಗೂ ಯಾದಗಿರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗುಲ್ಬರ್ಗದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದೊಂದರೆ ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲು ಎಂದು ವನ್ನಣಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಜಾಪುರದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಆಲೂರಿನ ಏಳು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದರಿದ್ರ ಹೈಸ್ಕೂಲು. ಅಲ್ಲಿಯ ನಾಮಾಂಕಿತ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳೆಂದರೆ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹಾಗೂ ಪಿ.ಡಿ.ಜೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು. ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯದು.

ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದವರ್ಷ ನಾನೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದರೆ ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳೂ ಪಗಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಸಂಶಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳು ಆದ ನಮಗೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ್ಕೆ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ಜನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವಂಥ

ಮಾಮೂಲು, ಲಂಚ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸಂಭಾವನೆ, ಪ್ರತಿತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ನೆಯ ತಾರೀಖಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಹೇಗೆ ಜಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ದೇವರಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಪಾನಪ್ರತಿಬಂಧವಿರುವ ಕಡೆ ಕುಡಿಯುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಯವರೇ ಕುಡಿಯುವವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಕುಡಿಯುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವವರೇ ಕುಡಿಯುವವರಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಹೀಗಾಗಿ ಕುಡಿಯುವವರು, ಇವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವವರು ಮತ್ತು ಅನಂತರ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದವರೂ ಇವರ ಮೇಲೆ ಕೇನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಎಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಕುಡಿತವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? (ನಗು). ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆದಾಯ ಮಾತ್ರ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನೇಮಿಸಿರುವುದು ಏಕೆ ಎನ್ನುವುದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪುತ್ರರಾದ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ನಾನೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಕಂಠಿಯವರೂ ಮತ್ತು ನಾನೂ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿನ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಇದ್ದವರು ಎರಡು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎರಡು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂದರೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಾನದ ಬಾಟಲ ಗಳಿದ್ದುವು. (ನಗು). ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಪಾನಪ್ರತಿಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಸೋಜಿಗವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನನೊಡನೆ ವಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮೊದಲೇ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಗುರುತು ಸಹ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಜಾಪುರ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಷಯವಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಡ್ರಂ ಇದೆ. ಇದರ ನಲ್ಲಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸುತ್ತು ತಿರುವಿದರೆ ಬರೇ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸುತ್ತು ತಿರುವಿದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬರುತ್ತದೆ. (ನಗು) ನನ್ನ ಕೂಡ ಬನ್ನಿ, ನಾನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೂ ಮುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್)

ಪಾನಪ್ರತಿಬಂಧ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ಹೇಳಿದರು, ಎಂದರೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮದು ರೈತರ ರಾಜ್ಯ. ರಾಮರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಕೆಂಬಳಿ ಹೊಡೆದಿರುವವನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೂರು ದಿವಸ ಕಾದರೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ಪತ್ರ ಬರೆದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷವಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದೊಳಗೆ ಉತ್ತರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನುಮಾರು ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಸ್ಪೀಕರ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಇವರುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದಾದ ನಂತರ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ವರೆಗೂ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಉತ್ತರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ತಮ್ಮಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಇದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೋಲೀಸಿ ನವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಖೂನಿ ಕೇಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನನಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರ್ ಕಂಠಿ ಅವರ ಮತದಾನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಹನಗುಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಂದವಾಡಿಗಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಚನ್ನ ಬಸವೇಗೌಡ ಪಾಟೀಲರ ಖೂನಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ವರೆಗೆ ಅದರ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ, ಯಾರು ಖೂನಿ ಮಾಡಿವೆ ರೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದು. ಇದೇ ರೀತಿ ಬಾಗಲೋಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಹಂಡಿಯ ಖೂನಿಯಾಯಿತು. ಇದೂ ಪತ್ತೆ ಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ವರೆಗೂ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ. ಖೂನಿ ಅದವರು ನನಗೆ ಆಪ್ತರಲ್ಲ, ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೂ ಅಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಇಂಥ ಖೂನು, ದರೋಡೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ಭೀತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನಾ ಏನೋ ಮಾತ ನಾಡಿದರು, ಆಯಿತು, ಎಂದು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೋಲೀಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಗಂಟಿ ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹೊಡೆದಾಟವಾಗಿ ದಂಗೆಯಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರದೇಶ ನನ್ನ ಮತದಾರರ ಸ್ಥಾನ. ದಂಗೆಯಾದುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ 144ನೆ ಸೆಕ್ಷನ್ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಮಾರ್ಚ್ 19ನೆ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೂ ಜಾರಿಯಿಲ್ಲತ್ತು.

ಅನಂತರ ಅದನ್ನು 31ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಹಿಂದೂಮುಸ್ಲಿಮರು ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ ಇರಲು, ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಕಲೆಕ್ಟರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದೆ. ಅವರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವರ ಸರ್ಪೆನ್ಸ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ರವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದರು. ನಾನು ಚೀಟಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆದವನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಯಿತೆಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವುಗಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸರೂ ಅವರು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಮಾತನಾಡಿದರು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹೊಡೆದಾಟದ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸಲು ನನಗೆ ಪರಿಷ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಕಲೆಕ್ಟರು ಬರಲಿ ಎಂದರು. ಕಲೆಕ್ಟರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲರಿಗೆ reply paid ತಾರು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. Reply paid ತಾರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಫಿರ್ಮಿಟ್ ಸಲುವಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಹೋದವನಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದುದು ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ, ನೆರೆಯವರಂತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಹೋದರೂ ಕೂಡ Personal Assistant ಆದವರು ಈ ರೀತಿ insult ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನದು ತಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂದರೆ ನಾನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಪಾಟೀಲರು ಯೋಗ್ಯ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ, ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯದಂತೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಾಸನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವ್ಯಗ್ರೆರ ನೊರೆಂಟು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಾ ಇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಪಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ. ಇಲ್ಲ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಇದೆ. ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಮನ್ ರಂಜನ ಬಂಧನಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಪವಿತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ವಿಧ್ಯಾರಣ್ಯರು ಹೊನ್ನಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದಂತೆ, ಇಂದೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನತೆಯ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾದರೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಏನೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ



ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿವಸ ನಾಲ್ಕು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಐದನೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ಕರೆಕ್ಕರು, ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಖಾಟಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪುಣೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಆಪ್ತರ ಲಗತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಹೀಗಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿವಿಲ್ಲ. ಇವರು ಹೋದದ್ದು ಫೆಬ್ರವರಿ 9ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಿಂದ 14ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೆ. ಇವರು ಸರ್ಕಾರದ ಬರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಾಗ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ರೈತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಟೆಹಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳ ಮನೆಗಾಗಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೈಸಿಡೆಂಟರ ಮನೆಗಾಗಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಂಚ ಕೋರರನ್ನು ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸದೆ, ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟಮಾಡಿದರೆ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪೋಲೀಸ್ ಹ ಕೊಟ್ಟುಹಾಕಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಿಜಲಂಕಷನವರು ಬಂದಿದ್ದರು, ಮರಿಯಪ್ಪ ನವರು ಬಂದಿದ್ದರು, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡಕೂಡದು.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ 1½ ವರ್ಷದ ಕೂನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ದೇವರು ಈ ಕೂನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ (ಮಾನ್ಯ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು 1958-59ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕೋಶರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 21 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣಮಂಡಲ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್. ಯು. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ.ಡಿ. ಬ್ಯಾಕ್‌ಗಳಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರ ವಾದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಚಾರ ಅಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಕರು ಮತ್ತು ಎಸ್. ಡಿ. ಒ. ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೆ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಇದೀ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್ ಅರಸಿಕರೆಯಲ್ಲುತ್ತದೆ. ತರಪೇತಾಗತಕ್ಕಂಥ ಜನಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹದ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು,

ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ minimum qualification ಲೋಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಇರಬೇಕು. ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ವರೆಗೆ ಓದಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ನೇಹಮುಗಳ ಮತ್ತು ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್-ಟು-ಡೇಟ್ ತರಪೇತು ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಬರ್ಚಿಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ದುಡ್ಡು ದುರ್ವಿನಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಈ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇರುವವರಿಗೆ ತರಪೇತು ಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ನೂಡಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಒಕ್ಕಲುತನದ ವಿಷಯ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯವರೂ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರಂ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಆನುಕೂಲವಾಗುವ ವಿಷಯಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಡನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್‌ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಸಪ್ತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳು ರೈತರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತವೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಹೈರ್-ಪರ್‌ಚೇಸ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮೇಲೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಪೋಲಿಸೀಜರ್‌ನಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಯೆಂದೂ, ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೂಗು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಚೆನ್ನೈ (ರಾಜ್ಯ ರಿಪಾರ್‌ಮ್) ಆಕ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ರಿಟ್ರೋಸೆಕ್ಟಿವ್ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ ಪರಮಿಷನ್ ಆಗಬೇಕು. ಈ ತರಹದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೈರ್ ಪರ್‌ಚೇಸ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ಸುಲಭರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತಕಾವಿ ರೂಪವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಗದು ಹಣಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನ ಹತ್ತಿರ ಅವನಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಣವಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವುಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಳೆದ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.



(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ)

ಇಲ್ಲಿ 500 ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ 1,500 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರು ಉದಾರಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಟ್ರಸ್ಟಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ 125 ಮಂದಿ ಟ್ರಸ್ಟಿಂಗ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಡಿ. ಎ. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀಜು ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಡಿ. ಎ. ಕೊಡದೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುನಂಥ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಟ್ರಸ್ಟಿಂಗ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಕಳೆವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ನಿರುತ್ತಾಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಫೀ ಟ್ರಸ್ಟಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ದಿಪ್ತೆಸ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಕಾರಣ ಅಷ್ಟು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. 300 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕಡೆಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪೇರು 80 ಶೇಕಡ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅದು ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಗಣಿಯ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. 1,300 ಎಕರೆಯನ್ನು ಅವರು occupy ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಅಥವಾ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡದೇ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಿ ಆ ರೈತರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನಲ್ಲಿ ನಾನ್ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಫುನ್‌ಡ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ನಾನ್ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಮೆಂಬರ್ಸ್‌ನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಹೋದವರ್ಷ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ರಿಲೀಫ್ ವರ್ಕ್‌ಗೆ 60,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿ. ಆ ಹಣ

ವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲವು ಸೇತುವೆಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೆರೆ ಕುಂಟೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ವರ್ಗುರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅನಂತರ ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಪಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1958-59ನೆಯ ಇಸವಿ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿವೇದಿಸಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಉಳಿತಾಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಈ ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಗಳ ೯ನೇ ಮಿಂಗಡಣೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅದಂಥ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಆನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಹಾನೀಯರು, ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಏನೋ ಒಂದು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ನನಗಂತೂ ಆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಬಡ್ಡಿ ಆದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನೊಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದರೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೋಗತಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬೋಗತಾ ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ಮೂಲಕ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆರು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಹಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಯೂನಿಫಾರಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಬರಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ತಂದು ಅವುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ಪನ್ನದಿಂದ ಬೋಗತಾ ಸರಿತೂಗಿಸಿ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಉಳಿತಾಯದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಮೋಸದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದು ಕೂಡ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ಟ್ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಾಂತನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಯಾವರೀತಿ ಬರುತ್ತದೆವೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದು ಬರೀ ಅಂಕ

ಅಂತರ್ಗತ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ, ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೆದ್ದು ತಿಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಏನಾದರೂ ಖೋತಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಆಯವ್ಯಯದ ಖೋತಾ ಮಾಡಿ ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮೊದಲು ನೋಡಬೇಕು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಜನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಈ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ ಮೆಮೋರಾಂಡಂನ 10ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಉಳಿತಾಯದಲ್ಲಿ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು-ಐದನೆಯ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಬಡ್ಡಿ ಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

5-30 P.M.

ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ವರ್ಷ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ ಸರಿತೂಗಿಸಲು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕದೆ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಣ್ಣು ಉಳಿತಾಯದ ಯೋಜನೆಯಿಂದ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವಸೂಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಹಣ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಜನರು ಬೈಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಭಾರ ಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತನ ಮೇಲೆ ಸೆಲ್ಫ್‌ಹೆಲ್ಪ್ ಇದೆ, ಏದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ ಇದೆ. ರೈತನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬಾರಹಾಕಿದರೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹಣಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ತೆರಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಭೂಕಂದಾಯ, ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆ ಮುಂತಾದ ತೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಸಹಾಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು, ಸಾಲ

ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ, ಟಾಕ್ಸ್ ಪೊಪೋಜಲ್ಸ್ ನೋಡಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು (ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾ) ಬಿಟ್ಟು ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಯವರು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಮೊಹತರ್ಪ ಮೊಬಲಗು ಕಡಮೆ ಇದೆ. ಬೆಲ್ಟಿಂಗರೊಳ ವಸೂಲ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒಂದೇ ಸೂಚನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮೊಹತರ್ಪ ಟಾಕ್ಸ್ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಲೇವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ, ಸಾನಿಟೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮೊಹತರ್ಪ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ, ಈಗ 48 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಬಡ್ಡಿಯ ದರ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಡ್ಡಿಯ ದರ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ, ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅರ್ಥದಷ್ಟು ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ Tax evaders ರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಇರಬಾರದು. ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು, ನಾಯಕರು ತೆರಿಗೆ ಬಾಕಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಭೂಕಂದಾಯದ ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ತುಂಬಾ ಬಾಕಿ ಉಳಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದವರು ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಭೂಕಂದಾಯ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಪಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಸಾಬೂನು ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗಂಧದ ಮರದ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ರೋಡ್‌ಟಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆದಾಯ ಕೃತಕವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇನ್‌ಸೈಕ್ಟರ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಲೇಕಿಜ್ ಇದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಚಾಮರಾಜನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನುಮ್ಮನೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈಲ್ವೆ, ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್, ಇನ್‌ಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಸರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ರೈಲ್ವೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರಕಾರ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಚು ರೈಲು ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದು ನಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದೆ. ಹೊಸರೈಲು ದಾರಿಯನ್ನು ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಚಾಮರಾಜ ನಗರದಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿನ ವರೆಗೆ ರೈಲು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೈಲುಮಾರ್ಗ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ದರೂ ಇನ್ನು ವರೆಗೂ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಚು ರೈಲು ಮಾರ್ಗಹಾಕಲು ಆಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪ್ರೈಮರಿ, ಬೇಸಿಕ್‌ಸ್ಕೂಲು, ಮಿಡ್‌ಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜು, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್-ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ವೆಬರ್‌ನ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫೀಜನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೊನ್ನೆಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಕೆಲವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಫೀ ಇರುವುದನ್ನು ಯೂನಿಫಾರಂಮಾಡುವ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಇತರರು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಲಾಟೆಯಾಗಲು ಆವಕಾಶವಾದಿರು. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ತೆರುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಮಠ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರಿಂದ ತರಬೇಕು? ಫೀಜುವಗ್ಗಿರಲಿ ಇಟರ್ನಲ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಹೆಚ್ಚಿಸದಿದ್ದರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಅಟರ್ನಮಸ್ ಬಾಡಿಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಈಗ ಇಂಟರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವಗ್ಗಿರಲಿ ಎಷ್ಟೋಹಣ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಈಗಿರುವ ಹಣದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಜನರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸದುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡಿ ಟೀಕೆಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ವೃಥಾ ಟೀಕೆಮಾಡಬಾರದು. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಜನ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಜನತೆಯ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಜನ

ತೆಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜನರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಚಾರ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗದೆ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಶಂಸೆಯ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೌಕಾಸಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ 29 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಲ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿಅಂಶ ಒಟ್ಟು 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವುದು, ಬಾವಿ ತೋಡಿಸುವುದು, ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರಬಾರದು. 31 ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿಯವರೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಹಣ ಲಾಪ್ಸ್ ಆಗಿರುವುದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಅರ್ಧಹಣ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನರ್ಧ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡದೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಿಡ್‌ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ 799 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ 2,397 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ 487 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಏಳುವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ 3,625 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ 80 ಜನರಿಗೆ ಏಳುವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 77 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಡ್ಡುಬಡ್ಡಿನಲ್ಲೇ ಸೇರಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ 84 ಏಡ್ ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳಿವೆ. 1948ರಲ್ಲಿ ಗಾಂಟ್-ಇ-ಇಡ್ ಎಷ್ಟಿತ್ತೋ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ರೀ-ಆಪ್ಲೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿ ಸೆಂಟರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಬಂದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದುವು, ಇನ್ನು ಮೂರು

ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಈಗ ಎಷ್ಟು ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಲೋಪಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶಕೊಡದೆ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಮೂರುಸಲ ಅಂದಾಜನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮಂಜೂರಾದಾಗ ಒಂದು ಅಂದಾಜು, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗಾರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಲ, ಇನ್ನೊಂದುಸಲ ಒಂದಡಿ ಗೋಡೆ, 1½ ಅಡಿ ಗೋಡೆ, 1½ ಅಡಿ ಗೋಡೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೇವಲ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ! ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ಚಿಕ್ಕಕೊಳ್ಳೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಂಜೂರಾಗಿ ಅರ್ಧಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಚಿಕ್ಕಕರ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷಣ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ಜನ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಆಗದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪುಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಾದರೂ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಸಲಹೆಮಾಡಿ, ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿನುತ್ಸೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಸ್ವಾಮಿ, 1958-59 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಮೇಲೆ ಮೂತನಾಡುತ್ತಾ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ಸಹಾಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಣ ಕರ್ತರು ಯಾರು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 1952 ರಿಂದಲೂ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಈ ಸಭೆಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರಾಗಿದ್ದಾಗ ಪದೇ ಪದೇ ಸರಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು, ರವೆನಾಸ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನು ನಾವು ಖರ್ಚಿಗೆ ಸರಿತೂಗುವಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನಾ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. “ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟಿರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ, ಅದು ಬಹಳ ಕಟ್ಟುಪದ್ಧತಿ, ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ—ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ

ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈ ಗ್ರಾಮಾಪೋರ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆ ಕಡೆಯವರು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಹೇಳಿರುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಓದಿದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಲ್ಲದೆ ವಿವರಿಸಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷವಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೋ ಅದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಯಿದ್ದು ಇಂದು ಈ ಸರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು “consolidation of loans” ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದಾಗ ತಾವೆಲ್ಲ ನಗುತ್ತಲಿರುವಾಗ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ನಮ್ಮವರ, ನಾವೂ ಅವರೂ ಬೇರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಅರಿವುಂಟಾಯಿತಲ್ಲವೇ! ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ 84 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ವರದಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲವಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದೂ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ 24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಗೆ 84+24=108 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಸದ್ಯದ ಅಂಕಿ ಅಷ್ಟೆ. Integrated areaಗಳ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ (Assets and liabilities) ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ 200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ 1962ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಬಟ್ಟೆಯದ್ದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೋಟಿನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಶುಭ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 18-20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವೆಂದರೆ 1962ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ 70-80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲಗೆ ಈ Debt Service charges

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ)

ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ? ನೀವು ಭೂಕಂದಾಯ, ತಲೆ ಕಂದಾಯ, ತಿರುಗಾಡುವ ಕಂದಾಯ ಮುಂತಾಗಿ ಏನೇನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿದಮೇಲೆಯೂ Debt chargesನ್ನು ಸರಿ ತೂಗಿನಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಎಫೆಕ್ಟಿವಿಟಿ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. “ನಮಗಿರುವ ರೆವಿನ್ಯೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಾವು Debt Service chargesಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಕೇವಲ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರೇ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮೆದಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಣದಿರುವ ಸರ್ಪ್ಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ನ್ನು ಇದ್ದಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸೇರಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸೇರಿಸದೆ, ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ತೇಲಿಸಿ, ಸರ್ಪ್ಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯದ ಸೂಚನೆ ಇರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂಬ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸದೆ Developmental Activitiesನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅದು ನಿಮ್ಮ ಭಾಂತ್ರಿ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಆ ಭಾಂತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೆಂದು ನುಮ್ಮನೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿಮಾತೂ ನಿಜ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ 1957ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಶ್ರೀ ಮಹಮದ್ ಇವಾರವರು ಆಗಲೇ ಏನು ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ.

“Sri J. MOHAMED IMAM.—

Sir, as circumstances have ordained Congress has a majority and they are going to shoulder the responsibility for the administration of the country once again. I will not grudge. I only wish them a very good future. I am only anxious that whatever Government may be formed, it should be formed in such a way as to confer the fullest benefits on the country. I know, Sir, now there has been a good deal of feverish activity in the selection of the Leader.

Sri S. NIJALINGAPPA.—No feverish activity.

Sri J. MOHAMED IMAM.—That fever will come in course of time. I know we on this side have no hand in that.”

ಶ್ರೀ ಇವಾರವರು ಹೇಳಿದ ಜ್ವರ ಇಂದು ಬಂದಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಹೇಳಲಿ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬಡ್ಡೆಟ್ನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದರೆ, ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಯವ್ಯಯ ಆಂದಾಜನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾನವನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮನೋದೌರ್ಬಲ್ಯ. ನೀವು ಏನೇ ಜಗಳವಾಡಿ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರಗಡೆಯಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಬಾರದು. ಸುಬದ್ರ ಸರ್ಕಾರ (Stable Government) ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ರಾಜರು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಚಿರಕಾಲ ರಾಜದಾಯಕವಾದ ಕಾರುಬಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನೀವೂ ಇಂದು ಅಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಚ್ಚಾಟದಿಂದ ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮರೆತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಅಶಕ್ತತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ಆರ್ಥಿಕಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವರೀತಿ ಇದೇ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. Assets and liabilities ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮ ವೆ:ಮೊರಾಂಡಂ 103ನೆಯ ಪುಟವನ್ನು ನೋಡಿ, ಈ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಆಂದಾಜು ಖೋತಾವೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಪ್ಸ್ನೇ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. Excess of liabilities over assets 1958-59 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1099.57 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ! ಇದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ನೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಪ್ಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ನೇ? ನೋಡಿ. ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ.

6 P.M.

1957-58ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು 15ರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಕೆಲವು ಮೈಸರ್ ಮತ್ತು ಮೀಡಿಯಂ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ವರ್ಕ್‌ನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಹೊಳೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಒಂದು. 1957-58ನೆ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದು ದನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಎರಡು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಮಾಡಿ revenue receipts ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಆಗಿದೆಯೇ ಎನಿಸಾ ಸರಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ



ಗಳ ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. Revision of pay scales ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 173 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು Revision of pay scales ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ.

[SRI M. MALLIKARJUNASWAMY  
in the Chair]

1957ನೆ ಇಸವಿಯ ಬಡ್ಡು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು pay scales revision ಆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ extra burden falls on the state exchequer ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ದಿಟವಾದರೆ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ್ನು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರಲೇಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೆಡುವ ಸಂದರ್ಭ ನೂಡನೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. Revision of pay scales ಫಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೆವೆನ್ಯೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೊರೆ (burden) ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಖಾಯಂ ಖರ್ಚು (expenditure). ಅದುದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಧನ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ federal ಮತ್ತು unitary ಪದ್ಧತಿ ಎರಡೂ ಇದ್ದರೂ ನಹ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎರೋಧಪಕ್ಷದವರು 1941ರಿಂದ ಇದು ವರೆಗೂ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಪೋಷಣೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದವರು ಈಗ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಎಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).—ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಉಳಿತಾಯವಾಯಿತೆಂದು

ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರು ನೇಮಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಇವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಅನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ವಗೈರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಾರದು? Democratic set upನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. 1952ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮೂರು ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗಳ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಇವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಬೇಡದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಉಳಿಸುವ ಹುದ್ದೆಗಳೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ತೆಗೆಯುವ ಹುದ್ದೆಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ದುಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sinking fund investments ಮತ್ತು Sinking fund for loans ಇವೆರಡನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. Sinking fund for loans 1958-59ಕ್ಕೆ 1,364.27 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆವಶ್ಯಕ. Sinking fund investment 1,355.95 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಎಂದರೆ excess of liability 8.32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಿಸರ್ವ್‌ಫಂಡ್ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶ ನಿಮಗೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಹಣ ಕಾಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡಬಾರದೇ? ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬೋರಣ್ಣಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರು, ರಿಸರ್ವ್‌ಫಂಡ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ತಿಂದು ಹಾಕಿವಾರೆಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಬಹುದು. ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. 1956-57ರ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಎಕ್ಸೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಓದಿದರೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು build up ಮಾಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಯುವವರೆಗೂ ಡ್ರಾಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರಿಕಲ್ಪರಾ ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡ್ 27 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಟೆಲ್ಲರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? Development activitiesಗೆ ಇದರಿಂದ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Reserve Fund build up ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ)

ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳುವಾಗ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು Famine reliefಗೆ ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡನ್ನು build up ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಾಗ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಿಪ್ಸಿಗಳು, ಮಂದಗಾಮಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆದರು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡಿನ ಹಣವನ್ನು progressive ಮತ್ತು development activitiesಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಬುದ್ಧಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಂಬದಿಂದ ಬಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ತೀರ್ಥ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬಿದ್ದರೆ ತೀರ್ಥವಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ reserve fund create ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಫಂಡಿನ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).— ಎತಕ್ಕೆ ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡ್ ಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಶ್ರಮ ಇರುವವರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ರಿಸರ್ವ್‌ಫಂಡ್ ಕೂಡಿಸಬೇಕೆ ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ರಿಸರ್ವ್‌ಫಂಡ್ ಕೂಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆಡಳಿತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದರೂ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲವಿಲ್ಲದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಹೇಳಿದೆ ಎದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ Co-ordination Committee ಎಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು (District heads of the departments) ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಗಳು ಸಮನ್ವಯತೆಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು amicable ಆಗಿ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ನಡುವೆಲೇ ಇದ್ದರೆ ಈ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಇವರು ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ನಡನೈರು.—ಆ ವಿಷಯ ತಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೂ, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೂ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆ ರಸ್ತೆಯು = ಸಾಲಮರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಸಾಲಮರಗಳು ತಮಗೆ ಸೇರಿವೆಯೆಂದೂ, ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಅವರು ತಮಗೆ ಸೇರಿವೆಯೆಂದೂ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಪ್ರಕಾರ ತಮಗೆ ಮರಗಳು ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಯವರ ವಾದ. ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಜಾಗ ಎಂದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ, ಅದು ಮರಗಳ ಸಹಿತ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ನೂರು ಅಡಿ ಜಾಗ ನಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿದೆ, ಸಾಲ ಮರಗಳು ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲವೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ನೂರಡಿ ಜಾಗದೊಡನೆ ಸಾಲಮರಗಳೂ ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಅರಡು ವಾದಗಳನ್ನೂ ಎಂದು ಕಡೆ ಇಡೋಣ. ಹೀಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ ಹತ್ತಿರ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕೆಲವು ನೌಕರರಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮರಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕಡಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ರೆಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಮರಗಳಿಗೆ ನಂಬರು ಹಾಕಿಸಿ, ಮರಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಎಂದು ರೋಡ್ ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ, ಆ ಮರಗಳು ಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ವಹಿಸೋಣವೆಂದು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ತಮ್ಮ ಪರ್ ಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರೂ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡದೆ ಇರುವಾಗ, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕು. ಇರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದೆಡೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? Co-ordination Committee ಯೇ ಸರಿಯಾದ instruction ಕೊಡಬೇಕು ; administrationನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೆಳೆಸಬೇಕು ; ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿ ಇರಲಿ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವ ತರುವುದಿಲ್ಲ.

[Mr. SPEAKER in the Chair].

Sri D. ABDUL RASHEED (Kolar).—  
Mr. Speaker, Sir, while welcoming the

Budget of this year, I wish to place a few points before the Government. I also congratulate the Finance Minister for having produced a surplus Budget with all the skill and intelligence that God has bestowed on him. Many members have spoken about the general administration and have advanced criticisms and objections. Though all the criticisms are not true, there is some truth in some of those criticisms. In my opinion all is not well with the administration and Government machinery is working very slowly. The officers are in the habit of shielding the defects of their subordinates and the administration is becoming bad. Much has been spoken about the corruption existing in the Police Department. Corruption has increased in that department and there is no protection at all for the people. The police are in the habit of taking illegal gratifications. If any complaint is given to the Police Department, they feel that a customer has come to them. If the complainant gives something, whether there is any truth in the complaint or not, the police pursue the matter and build up false evidences. Such things are going on in Taluks and small police stations and they are being brought to our notice. Thereby, the innocent villagers and ryots have no protection at all. The poor ryots have to suffer at the hands of the police. There are so many things which cannot be detailed here. I can say that these atrocities of the police are coming very near to *zulum*. Many instances brought to the notice of the Ministers are falsified. But they must think that there must be some truth in the allegations or information brought to their notice by the responsible people. Perhaps the Minister seems to have forgotten the proverb that "there will be no smoke without fire".

The entrusting of prohibition work to the police is a boon to them. The police have a complete list of illicit distillers in their area but they use this list for the collection of monthly *mamools* from those people. I can challenge that if the police mind and in they have a sense of duty, they can eliminate the prohibition offences; they

can bring down these offences in a very short time. But, they have not got that sense of duty. If we ask them as to why they are so negligent, they say that they have better offences to be detected, like murder cases, robbery, dacoity, etc., and as such they cannot pay more attention towards prohibition offences, but their subordinates are able to pay more attention towards collection of *mamool*. Why should not this work of prohibition be entrusted to some other department? Why not the Government create a separate department to look after this work? If they do this and ask the staff to send weekly progress reports as to the work they have done, the cases they have charge-sheeted, and the cases they have investigated, certainly much can be done. Such a special department should be entirely under the control of the Minister or the Deputy Minister. A number of complaints and a lot of criticisms are made here but the Ministers or the Government have not at all thought of devising any ways and means as to how this prohibition can be made a success. Last year during the Budget debate, a number of suggestions were made. We suggested that punishment for prohibition offences should be enhanced and a legislation should be brought in. But till now the Minister or the Government have not done anything. When interpellations are put here to the effect that whether they have enhanced the punishment for the prohibition offences, the Government is not in a position to answer the criticisms from the opposition side. The only answer given is that they are hastening slowly. We cannot understand what that phrase means. The things are there as they were before, as they were some two years back.

When I asked a question in this House whether Government have a proposal to entrust the prohibition work to the Excise Intelligence Bureau, the Minister was pleased to say that there was no such Intelligence Staff existing in Mysore State. Government have given a false answer. There is an Intelligence Bureau attached to the Excise Department and I do not

(SRI D. ABDUL RASHEED)

understand how the Hon'ble Minister did not know that.

Sri MOHAMED ALI (Minister for Excise and Rural Industries).—The Hon'ble Member has not properly understood it. It is a flying squad; it is not an Intelligence Bureau as he thinks.

Sri D. ABDUL RASHEED.—It is a branch attached to the Excise Department. Their sole duty is to detect excise offences in wet areas in every nook and corner of the State. There is no such squad as flying squad in existence and I have not heard of it also. Even now if he does not know he may make an enquiry and correct himself.

Mr. SPEAKER.—Is there no Intelligence Bureau here?

Sri D. ABDUL RASHEED.—Let the Hon'ble Minister enquire from the Excise Department and answer tomorrow. There is a branch called the Excise Intelligence Bureau whose sole duty is to detect excise offences throughout the State. They have some special knowledge in detecting excise offence and therefore I suggested some time back that the Prohibition work should be entrusted to them and that branch should be placed in dry districts so that they can detect prohibition offences. They have got special knowledge of excise offences, unlike the criminal offences where after an offence is committed the police can use their intelligence and investigate it. It is not so in excise offences. The offender should be caught while committing an offence. Some special intelligence is required in this case. Why not the duties of the Excise Intelligence Bureau be extended to dry districts and progress reports asked for in a particular form? Such progress reports should reach the Minister and he must look into that and ask, if there is no progress in a week, why it has gone without any progress. There is another facility. When the prohibition work is snatched away from the Police, naturally they become jealous and they will always be watching the Excise Intelligence Bureau Staff and they will

be waiting always to point out their faults. By that way there will be competition created and I am sure prohibition offences will be minimised to a large extent though not completely eliminated. This may be established at least in one district on an experimental basis and tried for one year to see how prohibition works. Therefore such a department is quite necessary. Otherwise there is no use of continuing this sort of prohibition.

Some members remarked that in order to effect economy there may be a cut in salaries, T.A. and D.A. of Ministers. I do not agree with them. Much money will not be saved by that process. Much money is being wasted in all the departments in the shape of excess posts, unnecessary posts and superficial posts. An economic drive has to be undertaken. The heads of departments should be asked to make a survey in their own departments and submit a report as to what extent economy could be effected and money saved to the State. I am sure a lot of money is going into waste in all the departments. If not, a committee may be appointed to go into the details of such a waste in the different departments and submit a report as to what extent economy can be effected and without hindrance to normal Government work.

As regards corruption, there is corruption in several departments. The scale of bribery also has risen. As the Government have enhanced dearness allowance in proportion to the conditions prevailing in the State, the officers also have enhanced their scale of bribery. To quote an instance, for getting a brake certificate the bribe was only Rs. 20 previously; now it has been enhanced to Rs. 40. The bus will be in the shed and a certificate will be issued in the office. It is not at all inspected. Therefore I say that in corruption Police comes first in my opinion and the next comes R.T.A. Bus permit holders are given much trouble and hardship. When these things are brought to the notice of the Minister, he wants specific instances. For that we must catch hold of the man and bring him before the Minister:

it is not at all possible. Our people are not so bold as to come personally and complain to the Minister. When allegations or complaints are made by responsible M.L.As. and brought to the notice of the Minister there is weight in them and therefore he must take cognizance of such complaints and make necessary enquiries. They send the petitions to the Anti-Corruption Department for investigation. At that rate they will be able to take up only 10-12 cases of bribery in a year. That will not eliminate bribery and corruption from the State. I suggest that an Anti Corruption Committee should be formed in every district. The very formation of an Anti-Corruption Committee in a district will have its own effect on the officials who are in the habit of this unsocial practice of receiving bribery. That may also be experimented in some districts. Anti-Corruption Committees may be formed and an announcement made that complaints regarding bribery on the part of officials should be brought to the notice of the Committee and they will enquire into them. That, in my opinion, will have its own effect.

There is a Government Order that every letter from any private person should be replied to immediately and endorsement given to him as a reply. But matters of public interest brought to the notice of the Ministers to their personal address by M.L.As. are not being replied at all. They get a reply after two or three months from some officer of the concerned department. May I take it that these Ministers feel it a disgrace or below their dignity to reply personally to the M.L.As.? I cannot understand. After all they are bringing to the notice of the Minister what is happening in their constituencies, something of importance to the public. Sri M. P. Patil is the only Minister who sends a reply personally. We do not get from other Ministers. Some of the letters, I think, are missing.

6-30 P.M.

When we ask them what has happened to our letter written two months ago, they say they cannot

L.A.

trace it at all. Some letters have been returned to us on the ground that they are not properly stamped or that the stamp affixed to them is less by one naya paisa. The M.L.A. concerned might have overlooked to affix one naya paisa stamp. Such things happen. I request the Hon'ble Ministers not to return them on such flimsy pretexts.

With these few remarks, I welcome the Budget and I close my speech.

[Sri S. P. TALWALKAR (Raibag) spoke in Marathi].

\*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹಣದ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಬರಬಹುದೆಂದೇನು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಪಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಂತ ಉದಯವಾದ ಒಂದು ಅಥವಾ 1½ ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಅದೂ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವ ಸಚಿವರಿಗೆ ವಂದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಹ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿವೆಯೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ನಾನು ಕೆಲವು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಈಗ ಬರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಪಂಪುಡಿನ್ ಅವರು—ಅವರು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲ—ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸಹ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗಾಗುವ ಅನುಕೂಲ, ನೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ವಿಟೀಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ—ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಲೋಪವಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಇದು ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಹೊಸಪ್ರಾಂತ ಉದಯವಾಯಿತು, ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಷ್ಟವೇನು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ ಕಳಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರನಿಯಮಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕ ಕೆಲವು ಆಕ್ಟಿಯರ್ಸ್ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳಾದಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಇಂಥ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡ 30 ರಿಂದ 40ರವರೆಗೆ



(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ)

ನೇಷನ್-ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಕ್ವಿಜಿಟೇಷನ್ ಒದಗಿಸಿದ್ದ ಹಣ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರ‍್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ರ‍್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ರ‍್ಯಾಪ್ಸ್ ಆದರೂ ಸಹ ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷಿಯಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಕಾರಣವೋ ಏನೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ ಸಾಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಪೆಷಿಯಲಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೇಳಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದ ಹಣ ಕೆಲವು ಸರ್ವಿಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಪೆಷಿಯಲಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೇಳುವುದು ನನಗೆ ಬಹುತೇಕ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಣತರು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನ್ಯೂ ಸರ್ವಿಸ್, ನ್ಯೂ ಹೆಲ್ಪ್ ಬಂದರೆ ಸ್ಪೆಷಿಯಲಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—You can read the Constitution. There are three reasons for a supplementary demand. They are mentioned in the Constitution. If there has been additional expenditure in certain items they can ask for additional demand. They can ask for a supplementary grant when a new item is taken up. Please read article 205 of the Constitution. It is not merely for a new service.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿ ರಿಕೆಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಷೇಡ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಎರಡು ಮೂರುಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರೂ ಕೂಡ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಿಕೆಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಷೇಡ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವರದಿ ಸಹ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದಹಾಗೆ—ಬ್ಯಾಡ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲಿನವರು ಸರಿಯಾದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಮಂಜೂರಾಗಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿದ ಹಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪೆಷಿಯಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಕೇಳುವುದುಂಟು.

Sri M. P. PATIL (Minister for Reueneue).—When there is surplus in one head, how can we ask for a supplementary demand for that item?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಾನು ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿರುವುದನ್ನು, ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ನಿರ್ಣಯ

ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಯಾವ ವರ್ಷದ್ದು ತಾವು ಹೇಳುವುದು? ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ವರ್ಷದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಯಾವ ವರ್ಷದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತೂ ಇದ್ದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಶೇಕಡಾ 30-40 lapse ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪುನರ್ದೀನ ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಚುರುಕುಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಹರಣೆ ಅವಶ್ಯಕ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಾವು ಕಂಡಹಾಗೆ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಪೆಷಿಯಲಿ ಡಿಮಾಂಡ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊನೆಗೆ ಅದು lapse ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗದಷ್ಟು ಹಣ ಈ ವರ್ಷ ರ‍್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದಿರುವುದೇ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಧಾನಸೌಧದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಅಫೀಸ್, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಫೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಟಕಿಂಗು ಬಟಿಯನ್ನು ಇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ—ಒಳಗಾಗುವುದು ಹೊರಗೆ ಕಾಣದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಇಣಕಿನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ 2½ ಕುರ್ಚಿಗಳಿದ್ದರೆ ಹತ್ತಾರು ಜನ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು, ಇನ್ನು ಹತ್ತಾರು ಜನ ಹೋಟಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅಫೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿಮಾನವುಂಟು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ಅಫೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಸಡಿಲತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳು ಹೀಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಾವೂ ನೀವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಜವಾಬ್ದಾರರೇ. ನಾವೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದವರೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತೂ, ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ಸುಮಾರು 30-35 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಜನರ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹಂಚಿದರೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಂದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನಗೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಆದಳತೆ ತಿಳಿಲಿವಾಗುತ್ತದೆ, ಲಂಡನ್ ವಕ್ಟರಿ ಹೆಟ್ಟು ತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆಂಟು ಜನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿದ್ದರು. ಒಂದೊಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು; ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಬ್ಬರು ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ

ಗಳು ಅಥವಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೆಕ್ಟರ್‌ಹಾಕಿದರೆ, ಅಥವಾ ಚಲಿಫೋನ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 17-18 ಜನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಫೆನಾನ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಐದಾರು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ (ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು).—ರಾಜ್ಯವು ಎರಡರಷ್ಟಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ರಾಜ್ಯ ಎರಡರಷ್ಟಾಗಿದೆ, ನಿಜ. ಆದರೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಆರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. 12 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮೂರು ಜನ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವಾದರೆ top heavy administration ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗುತ್ತದೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಒಬ್ಬರು ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಹತ್ತು ಜನ ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರು. ಈಗ 40-45 ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಜನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು, ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿದರೆ ಅಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರ ನಿಬ್ಬಂದಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ನಿಬ್ಬಂದಿ ಕಡಮೆ ಇದೆ, we are overworked, understaffed, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ, ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲ, ಕ್ಲೆರ್ಕ್‌ವರ್ಕ್ ಇಲ್ಲ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕಡಮೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕನಕರ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಅತ್ತಕಡೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೇಳಿಕೆ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ತುಮಾಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ತುಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೂ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಇನ್ನೊಂದು ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಆರೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು

ದನ್ನು ಈಗ 200-300 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ unanimous ಆಗಿ ಒಂದು resolution ಆಗಿರುವುದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದು ಆರೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು 200 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ನಾನು ಇದೆನ್ನೆಲ್ಲ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎನಾ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವೂತ್ತೇ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಒಂದುಕಾಸು ಖರ್ಚಾದರೂ ಸಹ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೇ, ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿರುವಾಗ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಪ್ರತಿ ಕಾಸನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

7 P.M.

ಈ administration top-heavy ಆಗಿದೆ, ಅದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶ್ರೀ ಗೋರೇವಾಲ ಅನ್ನುವವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗೋರೇವಾಲ ಅವರು ಬಹಳ efficient officer ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ನೇಮಕವಾಗಿ ಏಳೆಂಟು ತಿಂಗಳುಗಳಾದವು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹ ನಮಗಾದರೂ ಆಯಿತು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗಾದರೂ ಆಯಿತು, ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಯಾವ ಸ್ಟೇಜ್‌ನಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ? ಶ್ರೀ ಗೋರೇವಾಲ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಅಫೀಸರ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅವರು ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹ ಅವರು ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರವೇ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಪುಕನಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಪುಕನಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ನ್ಯಾಯವಾದುದೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಸಂಬಳ ಕೊಡಿ, ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರು ಡಿರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಎಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri M. P. PATIL.—On a point of information. We offered to pay. But he refused to take it.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅವರು ಅತಿ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಸಂಬಳ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 24 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ—ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಬಳ ಕೊಡಿ. 24 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಒಂದೆರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹ ಏನೂ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ಇವರ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಜಾಗೃತ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಧ ದೇಶದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಅಫೀಸರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ! There is an army of officers. ನಮ್ಮ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಪೋಲಿಗ್ರಾಮ್ ಸರ್ಕಸ್‌ಪುರ್ ಅಗಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು, ಸೂಪರ್‌ವೈಸರುಗಳು, ಎ.ಎಲ್.ಒ. ಗಳು (V.L.O.s.) ಸಬ್-ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳು ಬಂದಾಗ ನೂರಾರು ಜನ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿ, ಪ್ಯಾಂಚ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನೂ ಸಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ಅದು ಬಂದಮೇರೆ ಏನೇನೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಬಂದಿದ್ದರು, ಆಗ ನಾನು ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆ ಬಂತು, ನೀವು ಏನೇನು ಕೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇದರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾರಸ್ಯವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ದಿನವೆಂದು ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಳು ವರೆಗೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮೂರು ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಗಳಿಗೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಒಂದೂಕಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗ ಅವರಿಗೆ ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಡೆಪಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವರ್ಕ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಇದು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕೆಲಸ, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಒಂದು ವರೆ ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ಆರ್‌ಗನೈಸರ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಏನು? ಸಬ್ ಓವರ್‌ಸೀಯರು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಬ್ ಇಂಜಿನಿಯರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನೀವೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾಮೂಲು, ರೇಟು ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಚಾರಾಣಿ ಬಾರಾಣಿ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಅಣಿ ಕೊಟ್ಟರೆ 12 ಅಣಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಯಪಡಕೂಡದು. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೆಹರೂ ಅವರು ಹೋದ ಕಡೆ, ಬಂದ ಕಡೆ, ನಿಂತ ಕಡೆ. ಕುಳಿತ ಕಡೆ, ತಾವು ಎಷ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಶ್ರೀಯುತ ಹೆಗ್ಗಡೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಬಿಡಲು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎರಡು ಜಿಲ್ಲಾ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ —ತಪ್ಪು ಯಾರಲ್ಲದೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲದೆಯೇ!

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ ರೋಪದೋಷ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ನಮ್ಮಂಥವರೇ. ನಾನು ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ನೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಇರಲಿ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದಾದ ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕೆಲವು ಅಫೀಸುಗಳು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲವು ರೂಮುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಟೇಬಲ್ ನಾಲ್ಕು ಖುರ್ಚಿ ಹಾಕಿ ನೌಕರರು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು, ಅವಶ್ಯವಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. ಹೊರಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಾಗಲಿ; ಅಥವಾ ಅರಾರಾ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಫರ್ನಿಚರ್‌ನ್ನು ನಾಲೆ ಅಹಮ್ಮದರಿಂದ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಾಡಿಗೆ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪಾರ್ಟಿ ರೂಮಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಹನಿ ಹನಿ ಕೂಡಿದರೆ ಹಳ್ಳವಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ!

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ನಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಯೂನಿಟಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಣಿ ರೇಟ್ ಇದ್ದುದನ್ನು ಎರಡು ನಯೇಪೈಸೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ರೇಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾದ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪಕ್ಷಾತೀತನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೇ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ನಾಮಕರಣಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅವರು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಅವರನ್ನೇ ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮೇಲೆ ರೋ ಇಣಕಂ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದೇನಿದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ನೋಡಬಹುದು. ಬಹಳ ಹಣ ರಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಯೋಜನೆ ಇರಬೇಕು. ಹಣ ಕೇಂದ್ರದ್ದು, ಇಂಪ್ಲಿ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವವರು ನಾವು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಹಣ ಸಾಲದು, ರಾಪ್ಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅದು ರಾಪ್ಸ್ ಆಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ.—ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ಶ್ರೀ ಚಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ ಜವಾಬಿಲ್ಲ, ಪ್ರಪೋಸರ್ ಸಹ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಆಸೆಕ್ತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೀಂ ಇರಬೇಕು. ಇದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನು, ಪ್ರಪೋಸರ್ ಏನು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಒಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊರಡುವ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಬುಲೆಟಿನ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ? ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಡವೆ? ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು

ರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ರಹಸ್ಯವೇನಾದರೂ ಅದರಲ್ಲದೆಯೇ? ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri B. BASAVALINGAPPA.—I want to know for how many days we are discussing the Budget, Sir.

Mr. SPEAKER.—Tomorrow and day after tomorrow.

Sri B. BASAVALINGAPPA.—It will not be sufficient Sir, because many of the Hon'ble Members have not participated. Many of the Members were expressing that the time allotted was not sufficient and I also personally feel that some more time has to be allotted.

Mr. SPEAKER.—It is impossible to extend the time. Such of those members who will not get the chance now, will be given chances at the time of discussing the Demands.

The House will now rise and meet at 1 P.M. tomorrow.

*The House adjourned at Twenty Minutes past Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday, the 4th April 1958.*